

მათეს სახარება

ჩიხოს ნახმოზობა

1 წიენი წარმოშობისა იესო ქრისტესი: დავითის ძისა, აბრაამის ძისა.

2 აბრაამმა შვა ისაკი; ისაკმა შვა იაკობი; იაკობმა შვა იუდა და მისი ძმები;

3 იუდამ შვა ფერეცი და ზერახი თამარისგან; ფერეცმა შვა ხეცრონი; ხეცრონმა შვა რამი;

4 რამმა შვა ყამინადაბი; ყამინადაბმა შვა ნახშონი; ნახშონმა შვა სალომონი;

5 სალომონმა შვა ბოყაზი რახაბისგან; ბოყაზმა შვა ყობელი რუთისგან; ყობელმა შვა იესე.

6 იესემ შვა დავით მეფე; დავით მეფემ შვა სოლომონი ურთას ცოლისგან.

7 სოლომონმა შვა რეხაბყამი; რეხაბყამმა შვა აბია; აბიამ შვა ასა.

8 ასამ შვა იოშაფატი; იოშაფატმა შვა იორამი; იორამმა შვა ყუზია;

9 ყუზიამ შვა იოთამი; იოთამმა შვა ახაზი; ახაზმა შვა ხიზკია;

10 ხიზკიამ შვა მენაშე; მენაშემ შვა ამონი; ამონმა შვა იოშია;

11 იოშიამ შვა იეზონია და მისი ძმანი ბაბილონში გადასახლების წინ;

12 ბაბილონში გადასახლების შემდგომ იეზონიამ შვა შეალთიელი; შეალთიელმა შვა ზერუბაბელი;

13 ზერუბაბელმა შვა აბიჰუდი; აბიჰუდმა შვა ელიაკიმი; ელიაკიმმა შვა ყაზური;

14 ყაზურმა შვა ცადოკი; ცადოკმა შვა იაქინი; იაქინმა შვა ელიჰუდი;

15 ელიჰუდმა შვა ელეაზარი; ელეაზარმა შვა მათანი; მათანმა შვა იაკობი;

16 იაკობმა შვა იოსები, ქმარი მარიამისა, რომლისაგანაც იშვა იესო, რომელსაც ჰქვია ქრისტე.

17 ამრავად მთელი თაობა აბრამიდან დავითამდე – თოთხმეტი თაობა; დავითიდან ბაბილონში გადასახლებაამდე – თოთხმეტი თაობა; ბაბილონში გადასახლებიდან ქრისტემდე – თოთხმეტი თაობა.

იესოს შობა

18 ხოლო იესო ქრისტეს შობა ასე მოხდა: დედამისი, მარიამი იოსებზე დანიშნვის შემდეგ, ვიდრე ისინი შეუღლდებოდნენ, სულიწმიდისაგან დაორსულებული აღმოჩნდა;

19 ხოლო იოსები, მისი ქმარი, მართალი იყო, და არ ისურვავა მისი მხილება, უნდოდა ფარულად გაეშვა იგი.

20 როცა ამას ფიქრობდა, აჰა, ეჩვენა მას სიზმარში უფლის ანგელოზი და უთხრა: „იოსებ, ძეო დავითისა, ნუ გაშინებს შენი ცოლის, მარიამის, მიღება, ვინაიდან მასში ჩასახული სულიწმიდისაგან არის.

21 შობს ძეს და დაარქმევ მას სახელად იესოს, ვინაიდან იგი იხსნის თავის ხალხს მათი ცოდვებისაგან.“

22 ყოველივეს მოხდა, რათა აღსრულდეს უფლის ნათქვამი წინასწარმეტყველის მიერ, რომელიც ამბობს:

23 „აჰა, მუცლად-იღებს ქალწული, შობს ძეს და უწოდებენ სახელად ემანუელ“, – რაც თარგმანით ნიშნავს: „ჩვენთან არს ღმერთი.“

24 სიზმრისაგან გამოფხიზლებული იოსები ისე მოიქცა, როგორც უფლის ანგელოზმა უბრძანა, და მიიღო თავისი ცოლი.

25 და არ შეუცვანია იგი, ვიდრე არა შვა თავისი ძე. და დაარქვა მას იოსებმა სახელად იესო.

მოკვები აღმოსავლეთიდან

როცა იესო იშვა იუდეის ბეთლემში, მეფე ჰეროდეს დღეს დღეებში, იერუსალიმში მოვიდნენ მოკვები აღმოსავლეთიდან და თქვეს:

2 „სად არის იუდეველთა მეფე, რომელიც იშვა? ვინაიდან ვიხილეთ მისი ვარსკვლავი აღმოსავლეთში და მოვედით, რათა თაყვანი ვცეთ მას.“

3 ეს რომ გაიგონა, შეძრწუნდა მეფე ჰეროდე და მასთან ერთად მთელი იერუსალიმი.

4 შეკრიბა ყველა მღვდელმთავარი და ერის მწიგნობარნი და ჰკითხა მათ, სად უნდა შობილიყო ქრისტე.

5 მათ კი უთხრეს მას: „იუდეის ბეთლემში. ვინაიდან ასეა დაწერილი წინასწარმეტყველის მიერ:

6 ‘და შენ, ბეთლემო, იუდას მიწავ, არაფრითა ხარ უმცირესი იუდას მთავრებს შორის; ვინაიდან შენგან გამოვა წინამძღოლი, რომელიც დამწყემსავს ჩემს ხალხს, ისრაელს.“

7 მაშინ ჰეროდემ მალულად დაიბარა მოკვები და გამოიკითხა ვარსკვლავის გამოიჩინეს ყამი.

8 წარგზავნა ისინი ბეთლემს, და უთხრა: „წადით, გულმოდგინედ გამოიკითხეთ იმ ყრმის ამავე და, როცა იპოვით, შემატყობინეთ, რომ მეც მივიდე და თაყვანი ვცე მას.“

9 მათაც მოუსმინეს მეფეს და წავიდნენ. და აჰა, ვარსკ-

ვლავი, რომელიც მათ აღმოსავლეთში იხილეს, წინ უძღოდა მათ, ვიდრე მივიდოდა და დადგებოდა იმ ადგილზე, სადაც ყრმა იყო. 10 ვარსკვლავი რომ დაინახეს, მათ მეტისმეტი სიხარულით გაიხარეს.

11 როცა სახლში შევიდნენ, დაინახეს ყრმა მარიამთან, თავის დედასთან, დემხნენ და თაყვანი სცეს მას. გახსნეს თავიანთი საუნჯენი და მიართვეს მას ძღვენი: ოქრო, გუნდრუკი და მურაი.

12 და რაკი სიზმარში იყვნენ გაფრთხილებულნი, რომ არ დაბრუნებულყვნენ ჰეროდესთან, სხვა გზით წავიდნენ თავიანთ ქვეყანაში.

13 როცა ისინი წავიდნენ, უფლის ანგელოზი გამოცხადდა სიზმარში იოსებს და უთხრა: „ადექი, წაიყვანე ყრმა და დედამისი, და გაიქეცი ეგვიპტეს და იყავი იქ, ვიდრე მე გეტყოდე, რადგან ჰეროდეს სურს მავ ყრმის მოძებნა, რათა დაღუპოს იგი.“

ეგვიპტეში გაქცევა

14 ადგა, ღამით წაიყვანა ყრმა და დედამისი, და მივიდა ეგვიპტეს.

15 დღე იყო იქ ჰეროდეს სიკვდილამდე, რათა აღსრულებულყო უფლის ნათქვამი წინასწარმეტყველის მიერ, რომელიც ამბობს: „ეგვიპტიდან მოვუხმე ჩემს ძეს.“

ყჩაძის ამოქცევა

16 ძალიან განრისხდა ჰეროდე, როცა ნახა, რომ გააწბილეს მოგვებმა. მიავლინა და მოაკვლევინა ყოველი ყრმა ორი წლისა და იმაზე უმცროსები ბეთლემში და მთელ მის სანახებში, იმ დროის მიხედვით, როგორც მოგვთაგან გამოიძია.

17 მაშინ აღსრულდა წინასწარმეტყველ იერემიას მიერ ნათქვამი, რომელიც ამბობს:

18 „ხმა გაისმა რამაში, ტირილი და დიდი გოდება, რახელი დასტირის თავის შვილებს და არ სურს თავი იხუგეშოს, ვინაიდან აღარ არიან ისინი.“

ეგვიპტიდან დაბრუნება

19 ჰეროდეს სიკვდილის შემდეგ კი, აჰა, ეგვიპტეში იოსებს სიზმრად გამოეცხადა უფლის ანგელოზი

20 და უთხრა: „ადექი, წაყვანე ყრმა და დედამისი, და წადი ისრაელის ქვეყანაში, ვინაიდან დაიხოცნენ, ვინც მაგ ყრმის სულს ეძებდნენ.“

21 ისიც ადგა, წაიყვანა ყრმა და დედამისი და მივიდა ისრაელის ქვეყანაში.

22 ხოლო როცა გაიგო, რომ არქელაოსი მეფობს იუდეაში, მამამისის, ჰეროდეს, ნაცვლად შეეშინდა იქ წასვლისა, მაგრამ სიზმრად მიიღო გაფრთხილება და წავიდა გალილეის მხარეში,

23 მივიდა და დასახლდა ნაზარეთად წოდებულ ქალაქში, რათა აღსრულებულიყო წინასწარმეტყველის მიერ ნათქვამი, რომ ძეს ნაზარეველი დაერქმეოდა.

იოანე ნათლისმცემლის ქადაგება

3 იმ დღეებში მოვიდა იოანე ნათლისმცემელი

და ქადაგებდა იუდეას უდაბნოში.

2 ამბობდა: „მოინანიეთ, ვინაიდან მოახლოებულია ცათა სასუფეველი.“

3 ვინაიდან ეს არის ის, ვისზეც თქვა ესაია წინასწარმეტყველმა: „ხმა მალაღებლისა უდაბნოში: განუმზადეთ გზა უფალს, მოასწორეთ მისი ბილიკები.“

4 თვითონ იოანეს ემოსა აქლემის ბეწვის სამოსი და წელზე ერტყა ტყავის სარტყელი. ხოლო საზრდოდ ჰქონდა კალიები და ველური თაფლი.

5 მაშინ მასთან გამოდიოდა იერუსალიმი, მთელი იუდეა და მთელი იორდანეს სანახები.

6 ინათლებოდნენ მისგან იორდანეში და აღიარებდნენ თავინათ ცოდვებს.

7 როცა იოანემ დაინახა მისკენ მოსანათლავად მომავალი მრავალი ფარისეველი და სადუქეველი, უთხრა მათ: „იქედნეთა ნაშობნო, ვინ შთაგაგონათ მომავალ რისხვას გაქცეოდით?“

8 მაშ, შექმენით მონანიების ღირსი ნაყოფი

9 და ნუ ფიქრებთ, თქვათ თქვენთვის: ჩვენ მამად აბრაამი გვყავსო. ვინაიდან, გეუბნებით თქვენ, ღმერთს უმუქლია ამ ქვებიდან აღუდგინოს აბრაამს შვილები.

10 ცულიც უკვე დევს ხეთა ფესვთან. ყოველ ხეს, რომელიც კეთილ ნაყოფს არ გამოიღებს, მოჭრიან და ცეცხლში ჩააგდებენ.

11 მე წყლით გნათლავთ მოსანანიებლად. მაგრამ ჩემს შემდეგ მომავალი ჩემზე ძლიერია, ვისი სანდლის ტარების ღირსიც არა ვარ. ის მოგნათლავთ თქვენ სულიწმიდით და ცეცხლით.

12 მისი ნიჩაბი მის ხელთაა. ის გაწმენდს თავის კალოს, ბედელში მოაგროვებს თავის ხორბალს, ხოლო ბზეს დაწვავს ჩაუქრობელი ცეცხლით.“

ნათლისობა

13 მაშინ გალილეიდან იორდანეზე მოვიდა იესო იოანესთან, რათა მის მიერ მონათლულიყო.

14 ხოლო იოანე აკავებდა და ეუბნებოდა: „მე უნდა მოვიხათლო შენგან, შენ კი ჩემთან მოდიხარ?“

15 მიუგო იესომ და უთხრა მას: „ასე იყოს, ვინაიდან ასე გვგმართებს ჩვენ მთელი სიმართლის აღსრულება.“ მაშინ მიუშვა იგი.

16 ნათელღებული იესო მყისვე ამოვიდა წყლიდან და აპა, გაიხსნენ ცანი და მან იხილა ღვთის სული, მტრედევით გარდმოშავლი, მასზე რომ ეშვებოდა.

17 აპა, ხმა იყო ციდან, რომელიც ამბობდა: „ეს არის ჩემი საყვარელი ძე, რომელიც მოვიწონე მე.“

იესოს გამოცდა

4 მაშინ სულმა წაიყვანა იესო უდაბნოში ეშმაკისაგან გამოსაცდელად.

2 ორმოც დღეს და ორმოც ღამეს იმარხულა და ბოლოს მოშვიდა.

3 მიუახლოვდა მას მაცდური და უთხრა: „თუ შენ ღვთის ძე ხარ, თქვი, რომ ეს ქვები პურებად იქცნენ.“

4 ხოლო მან მიუგო და უთხრა: „დაწერილია, რომ ‘არა მხოლოდ პურით ცოცხლობს კაცი, არამედ ღვთის პირიდან გამოშავალი ყოველი სიტყვით.“

5 მაშინ წაიყვანა იგი ეშმაკმა წმიდა ქალაქში და დააყენა ტაძრის ქიშხე.

6 უთხრა მას: „თუ ღვთის ძე ხარ, გადაიგდე თავი ძირს, ვინაიდან დაწერილია: ‘თავის ანგელოზებს უბრძანებს შენზე და ისინი ხელში აყვანისს გატარებენ, რათა ქვას ფეხი არ წამოჰკრა.“

7 უთხრა მას: „ასევე დაწერილია: ‘არ გამოსცადო უფალი, ღმერთი შენი.“

8 ისევე წაიყვანა იგი ეშმაკმა ძალიან მაღალ მთაზე, უჩვენა საოფლის ყველა სამეფო და მათი დიდება.

9 უთხრა მას: „ყოველივე ამას შენ მოგცემ, თუ დამხოვბილი თავყვანს მცემ.“

10 მაშინ იესომ უთხრა: „განვედ, სატანავ, ვინაიდან დაწერილია: ‘უფალს, შენს ღმერთს ეცი თავყვანი და მხოლოდ მას ემსახურე.“

11 მაშინ მიატოვა იგი ეშმაკმა და აპა, ანგელოზები მიეახლნენ და ემსახურებოდნენ მას.

12 გაიგო იესომ, რომ იოანე გაცემულია და წაივიდა გალილეას.

13 მიატოვა ნაზარეთი, მივიდა და დასახლდა ზღვის პირას მდებარე კაპერნაუმში, ზებულოუნისა და ნეფთალის საზღვრებში,

14 რათა აღსრულებულიყო ნათქვამი ესაია წინასწარმეტყველის, რომელიც ამბობს:

15 „ზებულოუნის მიწა და ნეფთალის მიწა, ზღვისპირა გზა იორდანეს გაღმით, წარმართთა გალილეა.

16 ხალხმა, რომელიც ბნელში იხსდა, იხილა დიდი ნათელი, ჩრდილის ქვეყანაში მსხდომთ ნათელი ამოუბრწყინდათ.“

17 იმ დროიდან მოყოლებული დაიწყო იესომ ქადაგება და ამბობდა: „მოიხანით, ვინაიდან მოახლოებულია ცათა სასუფეველი.“

სიმონის, ანგხიას, იაკობისა და იოანეს მოწოდება

18 როცა გალილეის ზღვის ნაპირას მიდიოდა, მან დაინახა ორი ძმა: სიმონი, პეტრედ წოდებული, და ანდრია, მისი ძმა. ბადეებს ისროდნენ ზღვაში, ვინაიდან მეზღურები იყვნენ.

19 უთხრა მათ: „მომყევით მე და ადამიანთა მეზღურებად გაგზავნით.“

20 მათ მყისვე მიატოვეს ბადეები და გაჰყვნენ მას.

21 იქიდან წავიდა და დაინახა სხვა ორი ძმა: იაკობი, ზებედეს ძე და იოანე, მისი ძმა, რომელნიც თავიანთ მამასთან, ზებედესთან ერთად ნავში ბადეებს ამზადებდნენ, და მოუხმო მათ.

22 მათ მყისვე მიატოვეს ნავი და მამაც და გაჰყვნენ მას.

ქადაგება და ხუხნება გალილეაში

23 და მიმოდიოდა იესო მთელ გალილეაში, ასწავლიდა მათ სინაგოგებში, ქადა-

გებდა სასუფევლოს სახარებას და კურნავდა ყოველგვარ სენს, ყოველნაირ უძლურებას ადამიანებში.

24 მოედო მისი ამბავი მთელ სირიას. და მოჰყავდათ მასთან ყველა უძლური, სხვადასხვა სნეულებით და სატანჯველით შეპყრობილნი, ეშმაკეულნი, მთვარეულნი, დაგრდომილნი და ის კურნავდა მათ.

25 დიდძალი ხალხი მისდევდა მას გალილიდან და დეკაპოლისიდან, იერუსალიმიდან და იუდეიდან და იორდანეს გაღმიდან.

ქადაგება მთაზე

დაინახა ხალხი და ავიდა მთაზე. როცა დაჯდა, მივიდნენ მასთან მისი მოწავეები.

2 მან გახსნა ბაგე, ასწავლიდა მათ და ეუბნებოდა:

3 „ნეტარ არიან ღარიბნი სულით, ვინაიდან მათია ცათა სასუფეველი.

4 ნეტარ არიან მგლოვიარენი, ვინაიდან ისინი ნუგეშდებიან იქნებიან.

5 ნეტარ არიან თვინიერნი, ვინაიდან ისინი დაიმკვიდრებენ ქვეყანას.

6 ნეტარ არიან სიმართლისათვის მშვიერ-მწყურვალნი, ვინაიდან ისინი გაძლებიან.

7 ნეტარ არიან მოწყალენი, ვინაიდან ისინი შეწყალბულ იქნებიან.

8 ნეტარ არიან გულით სუფთანი, ვინაიდან ისინი ღმერთს იხილავენ.

9 ნეტარ არიან მშვიდობისმყოფელნი, ვინაიდან ღვთის შვილებად იწოდებიან.

10 ნეტარ არიან სიმართლისათვის დევნილნი, ვინაიდან მათია სასუფეველი ცათა.

11 ნეტარ ხართ თქვენ, როცა გაგლანძლავენ, გადგენიან და ყოველნაირად ბოროტს იტყვიან თქვენზე ჩემს გამო.

12 იხარეთ და იმხიარულეთ, ვინაიდან დიდია თქვენი საზღაური ცაში. ასევე დევნიდნენ წინასწარმეტყველთ, რომლებიც თქვენზე უწინ იყვნენ.

თქვენ ხართ მახილი.

თქვენ ხართ ნათელი

13 თქვენ ხართ მარილი მიწისა. თუ მარილი განქარდა, რიღათი დამარილდეს? ის უკვე აღარაფრად გამოდგება, მხოლოდ გარეთ უნდა გადაყარო კაცთაგან გასათეულად.

14 თქვენ სოფლის ნათელი ხართ. მთის წვერზე მდებარე ქალაქი ვერ დაიმალება.

15 სანთელს რომ აანთებენ, ჭურჭელქვეშ კი არ დგამენ, არამედ სასანთლეზე, რომ ყველას გაუნათოს სახლში.

16 ასევე ანათებდეს თქვენი ნათელი ადამიანთა წინაშე, რათა ხედავდნენ ისინი თქვენს კეთილ საქმეებს და აღიღებდნენ თქვენს მამას, რომელიც ზეცაშია.

ახა დასახლევად, ახამედ აღსახულებად

17 არ იფიქროთ, თითქოს არაჩულის ან წინასწარმეტყველთა გასაუქმებლად მოგვდი. გასაუქმებლად კი არა, აღსასრულებლად მოგვდი.

18 ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: ვიდრე ცა და მიწა არ გადაივლის, არც ერთი იოტა ანდა არც ერთი წერტილი არ გადაივლის არაჩულისი, ვიდრე ყოველივე არ აღსრულდება.

19 ამრიგად, ვინც დაარღვევს ერთს ამ უმცირეს მცნებათაგანს და ისე ასწავლის ადამიანებს, უმცირესი და ერთქმევა მას ცათა სასუფეველში, ხოლო ვინც ასრულებს და ასწავლის, მას დიდი დაერთქმევა ცათა სასუფეველში.

20 ვინაიდან, გეუბნებით თქვენ, თუ თქვენი სიმართლე არ აღემატება მწიგნობართა და ფარისევლთა სიმართლეს, ვერ შეხვალთ ცათა სასუფეველში.

მისხანებაზე და მკველბობაზე

21 თქვენ გსმენიათ, უთქვამთ ძველებისთვის: 'არაკლა! ვინც მოკლავს სასჯელის თანამდები იქნება.'

22 მე კი გეუბნებით თქვენ: ვინც უმიზეზოდ გა-

ნურისხდება თავის ძმას, სასჯელის თანამდებები იქნება. ვინც თავის ძმას ეტყვის – რაკა, სინედრონის თანამდებები იქნება. ხოლო რომელიც ეტყვის – სულელი, ცეცხლის გენის თანამდებები იქნება.

23 ამიტომ, თუ მიიტან შენს ძღვენს სამსხვერპლოზე და იქ გაგახსენდება, რომ შენს ძმას რაიმე აქვს შენს მიმართ,

24 მიატოვე იქ შენი ძღვენი სამსხვერპლოსთან და წადი, ჯერ შენს ძმას შეურიგდი, მერე მოდი და შესწირე შენი ძღვენი.

25 შეურიგდი შენს მეტოქეს სასწრაფოდ, ვიდრე მასთან ერთად გზას ადგახარ, რომ მეტოქემ არ გადაგცეს მსაჯულს, ხოლო მსაჯულმა არ გადაგცეს მსახურს და არ ჩაგაგდოს საპყრობილეში.

26 ჭეშმარიტად გუუბნებები შენ: იქიდან ვერ გამოხვალ, ვიდრე უკანასკნელ კოდრანტს არ გადაიხდი.

გულისთქმით შეხედვა

27 გსმენიათ, რომ თქმულა: 'არ იმრუშო.'

28 მე კი გუუბნებით, რომ ყველა, ვინც ქალს გულისთქმით უყურებს, მან უკვე იმრუშა მასთან თავის გულში.

29 თუ გაცდუნებს შენი მარჯვენი თვალი, ამოთხარე და გადააგდე, ვინაიდან უმჯობესია შენთვის, რომ ერთი ასოთაგანი დაგეღუბოს, ვიდრე მთელი შენი სხეული გენაში ჩავარდეს.

30 თუ შენი მარჯვენი ხელი გაცდუნებს, მოიკვეთე იგი და გადააგდე, ვინაიდან უმჯობესია შენთვის, რომ ერთი ასოთაგანი დაგეღუბოს, ვიდრე მთელი შენი სხეული გენაში ჩავარდეს.

გაყიხსათვის

31 ასევე ნათქვამია: 'ვინც თავის ცოლს გაუშვებს, მისცეს მას გაყილობის მოწმობა.'

32 მე კი გუუბნებით თქვენ: ყოველი, ვინც თავის ცოლს გაუშვებს, სიძვის მიზეზის გარეშე, იგი მას მრუშად აქცევს. ვინც გაშვებულს შეირთავს, მრუშობს.

33 კიდევ გსმენიათ, რომ თუქვამთ ძველებისთვის:

'არ დაიფიცო ტყუილად, არამედ შესარულე შენი ფიცი უფლის წინაშე.'

34 მე კი გუუბნებით თქვენ: სულ არ დაიფიცოთ არც ცა, რადგან ღვთის ტახტია იგი.

35 არც ქვეყანა, რადგან მის ფერხთა კვარცხლბეკია იგი. არც იერუსალიმი, რადგან დიდი მეფის ქალაქია იგი.

36 არც საკუთარი თავი დაიფიცო, რადგან ერთი ღერი თმის გათთერება ან გაშავება არ შეგიძლია.

37 არამედ იყოს თქვენი სიტყვა: 'ჰო! ჰო! 'არა' არა! რაც ამაზე მეტია, ის ბოროტისგანაა.

თვარი თვარისა ნიღ.

მეოხე ცოყაც

38 თქვენ გსმენიათ, რომ თქმულა: 'თვალი თვარისა წილ და კბილი კბილისა წილ.'

39 მე კი გუუბნებით თქვენ: წინ ნუ აღუდგებით ბოროტს, არამედ, თუ ვინმემ მარჯვენი ლოყაში გააწინას, მეორე ლოყაც მიუშვირე.

40 ვინც მოისურვებს შენს

განკითხვას და შენი მოსახხამის წაღებას, სამოსელიც თან გაატანე მას.

41 ვინც ერთ ათას ნაბიჯზე წაყოლა გაიძულოს, ორზე გააჭყევი.

42 ვინც გთხოვოს, მიეცი. ზურგს ნუ შეაქცევ მას, ვინადაც შენგან სესხება სურს.

შეყვავიეთ თქვენი მტეხი

43 თქვენ გსმენიათ, რომ თქმულა: 'შეიყვარე მოყვასი შენი და შეიძულე მტერი შენი.'

44 მე კი გუუბნებით: გიყვარდეთ თქვენი მტრები, დალოცეთ თქვენი მწყევრები, სიკეთე უყავით თქვენს მოძულეებს და ილოცეთ მათთვის, ვინც თქვენ გავიწროებთ და გდევნით.

45 რათა იყოთ თქვენი ზეციერი მამის ძენი, ვინადაც თავისი მზე ამოჰყავს ბოროტთა და კეთილთა თავზე და წვიმას უგზავნის მართლებსა და უსამართლოებს.

46 ვინაიდან, თუ თქვენი მოყვარულები გეყვარებთ,

რა იქნება თქვენი საზღაური? განა მებაჟეებიც ასევე არ იქცევიან?

47 თუ მხოლოდ თქვენს ძმებს მოიკითხავთ, განსაკუთრებულს რას გააკეთებთ? განა წარმართებიც ასევე არ იქცევიან?

48 მაშ, იყავით სრულყოფილი, როგორც თქვენი ზეციერი მამა სრულყოფილი.

სწავლება

მონყალებისათვის

6 კერიდეთ სიმართლის თვალწინ, მათ დასანახად, თორემ ვერ მიიღებთ საზღაურს თქვენი ზეციერი მამისაგან.

2 ჰოდა, როცა მოწყალეობას გასცემ, ნუ გაახმაურებ შენს წინაშე, როგორც თვალთმაქცი აკეთებენ სინაგოგებსა და ქუჩებში, რათა ხალხმა აქოს ისინი. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: მათ უკვე მიიღეს თავიანთი საზღაური.

3 შენ კი, როცა მოწყალეობას გასცემ, შენს მარცხენას

ნუ ეცოდინება, რას აკეთებს შენი მარჯვენა.

4 რათა შენი მოწყალეობა დაფარულში იყოს და მამაშენი, რომელიც ხედავს დაფარულში, მოგიზღავეს შენ ცხადად.

ლოცვისათვის

5 როცა ლოცულობთ, ნუ იქნებით, როგორც თვალთმაქცი, რომელთაც უყვართ სინაგოგებსა და ქუჩის კუთხეებში დგომა და ლოცვა, რათა ხალხს თავი მოაჩვენონ. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: მათ უკვე მიიღეს თავიანთი საზღაური.

6 შენ კი, როცა ლოცულობ, შედი შენს ოთახში, ჩაკეტე კარი და ილოცე დაფარულში მყოფი შენი მამისადმი. და შენი მამა, რომელიც დაფარულში ხედავს, მოგიზღავეს შენ.

7 ხოლო ლოცვის დროს ნუ ილაპარაკებ ზედმეტს წარმართებივით, ვინაიდან მათ ჰგონიათ, რომ თავიანთი მრავალსიტყვაობის გამო შესმინილ იქნებიან.

8 ნუ მიბაძვთ მათ, ვინაიდან თქვენმა მამამ იცის, რა გჭირთ თქვენ, ვიდრე სხოვადეთ.

მამაო ჩვენო

9 თქვენ კი ასე ილოცეთ: მამაო ჩვენო, რომელი ხარ ცათა შინა, წმიდა იყოს სახელი შენი.

10 მოვიდეს სუფევა შენი, იყოს ნება შენი, ვითარცა ცათა შინა, ეგრეცა ქვეყანასა ზედა.

11 პური ჩვენი არსობისა მოგვეცე ჩვენ დღეს.

12 და მოგვიტევე ჩვენ თანანადებნი ჩვენნი, ვითარცა ჩვენ მივუტევეთ თანამდებთა ჩვენთა.

13 და ნუ შეგვიყვან ჩვენ განსაცდელში, არამედ გვიხსენ ჩვენ ბოროტისაგან. რადგან შენია სუფევა და ძალი და დიდება საუკუნეთა მართათ. ამინ.

14 ვინაიდან, თუ თქვენ მიუტევეთ ადამიანებს მათ შეცოდებებს, თქვენც მოგიტევეთ თქვენი ზეციერი მამა.

15 ხოლო თუ თქვენ არ მი-

უტევეთ ადამიანებს მათ შეცოდებებს, არც თქვენი მამა მოგიტევეთ თქვენს შეცოდებებს.

მსხვისათვის

16 ასევე როცა მარხულობთ, ნუ იქნებით მწუხარენი, როგორც თვალთმაქცნი. ვინაიდან ისინი იმწუხრებენ სახეებს, რათა ადამიანებს მარხულებად აჩვენონ თავი. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: მათ უკვე მიიღეს თავიანთი საზღაური.

17 ხოლო შენ, როცა მარხულობ, იცხე თავზე და დაიბანე პირი,

18 რათა ადამიანებს კი არ ეჩვენო მარხულად, არამედ დაფარულში მყოფ შენს მამას. და შენი მამა, რომელიც ხედავს დაფარულში, ცხადად მოგიზღავეს.

19 ნუ დაიუნჯებთ მიწაზე, სადაც ჩრჩილი და ჟანგი სპობს და სადაც ქურდები თხრიან და იპარავენ.

20 დაიუნჯეთ ცაში, სადაც არც ჩრჩილი და ჟანგი სპობს და სადაც არც ქურდები

თხრიან და იპარავენ.

21 ვინაიდან, სადაც შენი საუზუნაა, შენი გულიც იქვე იქნება.

თვარი სანთელია

22 სხეულის სანთელი თვალია. ჰოდა, თუ შენი თვალი სუფთაა, მთელი შენი სხეულიც ნათელი იქნება.

23 ხოლო თუ შენი თვალი ბოროტია, მთელი შენი სხეულიც ბნელი იქნება. თუკი ნათელი, რომელიც შენშია, სიბნელე რამდენად დიდი იქნება?

იხი ბაცონის სამსახური

24 არავის არ შეუძლია ორ ბატონს ემსახუროს: ან ერთი უნდა სძულდეს და მეორე უყვარდეს, ანდა იმ ერთს შეეთვისოს და მეორე დაამციროს. ვერ შეძლებთ ორივესასაც ემსახუროთ და მამონასაც.

25 ამიტომ გეუბნებით თქვენ: ნუ ზრუნავთ თქვენი სულისათვის, რა ჭამოთ ან რა სვათ, ნურც თქვენი სხეულისათვის, თუ რითი შეი-

ძლიან. განა სული საზრდოზე მეტი არ არის და სხეული – სამოსელზე?

26 შეხედეთ ცის ფრინველებს: ისინი არც თესვენ, არც მკიან, არც ბედლებში აგროვებენ, და თქვენი ზეციერი მამა ასაზრდოებს მათ. განა თქვენ მათზე ბევრად უკეთესნი არა ხართ?

27 რომელ თქვენგანს შეუძლია ზრუნვით თავის სიმაღლეს ერთი წყრთა შემატოს?

28 სამოსელზე რაღას ზრუნავთ? შეხედეთ ველის შროშანებს, როგორ იზრდებიან: არც შრომობენ, არც ართავენ.

29 მაგრამ გეუბნებით თქვენ, რომ სოლომონიც კი, მთელ თავის დიდებაში, არ შემოსილა ისე, როგორც ერთი ამათვანი.

30 თუკი მინდვრის ბაღას, რომელიც დღეს არის, ხვალ კი თონეში ჩაიყრება, ღმერთი ასე მოსავს, თქვენ უფრო მეტად არ შეგმოსავთ, მცირედ მორწმუნენო?

31 ნუ ზრუნავთ და ნუ ამ-

ბობთ: რა ვჭამოთ? ან: რა ვსვავთ? ან: რით შევიძოსოთო?

32 ვინაიდან ყოველივე ამას წარმართნი ეძებენ. ვინაიდან თქვენმა ზეციერმა მამამ იცის, რომ თქვენ ვჭირდებით ყოველივე ეს.

33 თქვენ კი უწინარეს ღვთის სასუფეველი ეძიეთ და მისი სიმართლე, და ეს ყოველივე შეგემატებათ.

34 ნუ ზრუნავთ ხვალინდელ დღეზე, ვინაიდან ხვალინდელი დღე თვითონ იზრუნებს თავის თავზე. ყოველ დღეს საკმარისად აჭვს თავისი საზრუნავი.

ნული და იხი

ნუ განიკითხავთ, რათა არ განიკითხნეთ.

2 ვინაიდან რომელი განიკითხვითაც განიკითხავთ და რომელი საწყაოთიც მიუწყავთ, იმავეთი მოგეწყვებათ თქვენ.

3 რად უყურებ წველს შენი ძმის თვალში, საკუთარ თვალში კი დირესაც ვერ ამჩნევ?

4 ანდა როგორ ეტყვი შენს

ძმას: მიმიშვი, ამოგიღო თვალიდან წველიო, და აჰა, შენს თვალში კი დირეა!

5 თვალთმაქციო, ვერ შენი თვალიდან დირე ამოიღე და მეორე დაიანახავ, როგორ ამოიღო წველი შენი ძმის თვალიდან.

6 ნუ მისცემთ წმიდას ძალეებს და ნურც თქვენს მარგალიტებს დაუყრით წინ ღორებს, რათა ფეხებით არ გათელონ და შემობრუნებისას თქვენც არ დაგკლიოვნ.

ექებუთ და იპოვით

7 ითხოვეთ და მოგეცემათ. ეძებეთ და იპოვით. და რეკეთ და გაგელებათ.

8 ვინაიდან ყველა, ვინც ითხოვს, ღებულობს, ვინც ეძებს პოულობს და ვინც რეკავს, გაუღება.

9 არის კი თქვენს შორის ისეთი კაცი, საკუთარმა შვილმა პური სთხოვოს, მან კი ქვა მისცეს?

10 ანდა თევზი სთხოვს და გველი მიაწოდოს?

11 ჰოდა, თუ თქვენ, ბორო-

ტებმა, იცით კეთილ მისაცემელთა მიცემა თქვენი შვილებისთვის, მეტადრე თქვენი ზეციერი მამა მისცემს სიკეთეს იმას, ვინც სთხოვს.

12 ამიტომ, ყველაფერში, როგორც ვინდათ, რომ მოგეძინენ ადამიანები, თქვენც ისევე მოექცით მათ. ვინაიდან ეს არის რწული და წინასწარმეტყველნი.

ჰოგოხ ვინხო გზა სიცოცხლისაკენ

13 შედით ვიწრო კარიბჭით, ვინაიდან ფართოა კარიბჭე და განიერია გზა, რომელსაც დაღუპვისაკენ მიჰყავს, და მრავალნი დადიან მასზე.

14 ვინაიდან ვიწროა კარიბჭე და ვიწროა გზა, რომელსაც სიცოცხლისაკენ მიჰყავს, და მცირედნი ჰპოვებენ მას.

სქონიანსაჩმეყველი ნაყოფით იცნობა

15 ერიდეთ ცრუწინასწარმეტყველებს, რომლებიც ცხვრის სამოსით მოდიან

თქვენთან, შინაგანად კი მტაცებელი მგლები არიან.

16 მათი ნაყოფით იცნობთ მათ. განა ეკლიდან ყურძენს კრეფენ ან კუროსთავიდან ლელვს?

17 ასე, ყოველი კარგი ხე ნაყოფსაც კარგს იძლევა, ხოლო ცუდი ხე ნაყოფსაც ცუდს იძლევა.

18 არ შეუძლია კარგ ხეს ცუდი ნაყოფის გამოღება და არც ცუდ ხეს – კარგი ნაყოფის გამოღება.

19 ყოველ ხეს, რომელსაც კარგი ნაყოფი არ მოაქვს, ჭრიან და ცეცხლში ადებენ.

20 ასე, მათი ნაყოფით იცნობთ მათ.

ახა ყველა, ხომელიც მუხნება: „უჯალო, უჯალო!“

21 ყველა, ვინც მუხნება: ‘უფალო, უფალო!’ როდი შევა ცათა სასუფეველში, არამედ ის, ვინც აღასრულებს ჩემი ზეციერი მამის ნებას.

22 ბევრი მეტყვის იმ დღეს: ‘უფალო, უფალო! განა შენი

სახელით არ ვწინასწარმეტყველებდით? განა შენი სახელით არ ვღვენიდით ეშმაკებს და განა შენი სახელით არ ვაზღვენიდით მრავალ სასწაულს?’

23 მაშინ მე განვუცხადებ მათ: ‘მე არასოდეს არ გიცნობდით თქვენ, გამშორდით, ურწულოების მოქმედნო.’

გონიეხი და უგუნიეხი მშენებლები

24 ამიტომ ყველას, ვინც ისმენს ამ ჩემს სიტყვებს და ასრულებს მათ, გამსგავსებ გონიერ კაცს, რომელმაც სახლი კლდეზე აიშენა.

25 მოვიდა წვიმა, გადმოსკდნენ მდინარეები, ამოვარდნენ ქარები და ეკვეთნენ იმ სახლს. ის კი არ დაეცა, ვინაიდან კლდეზე იყო დაფუძნებული.

26 ხოლო ყველა, ვინც ისმენს ჩემს ამ სიტყვებს და არ ასრულებს, ემსგავსება უგუნურ კაცს, რომელმაც ქვიშაზე აიშენა სახლი.

27 მოვიდა წვიმა, გადმოსკდნენ მდინარეები, ამო-

ვარდნენ ქარები და ეკვეთნენ იმ სახლს, და ის დაეცა, და ძალზე დიდი იყო მისი დაცემა.“

ჰოგოხ ხენძიების მქონე

28 როცა იესომ დაასრულა ეს სიტყვები, ხალხი გაოცებული დარჩა მისი მოძღვრებით.

29 ვინაიდან იგი ასწავლიდა მათ, როგორც ხელმწიფების მქონე და არა როგორც მათი მწიგნობარნი.

ეკითხოვნის განაქენება

8 მთიდან ჩამომავალს დიდძალი ხალხი მისდევდა მას უკან.

2 აჰა, მივიდა მასთან კეთროვანი, თაყვანი სცა და უთხრა: ‘უფალო, თუ გინდა, შეძლებ ჩემს განწმენდას.’

3 და გაიწოდა ხელი, შეახო მას და თქვა: ‘განიწმინდე!’ და მყისვე განიწმინდა იგი თავისი კეთრისაგან.

4 და უთხრა მას იესომ: ‘იციოდე, არავის უთხრა, არა-

მედ წადი და ეჩვენე მღვდელს და შესწირე ძღვენი, რაც ბრძანა მოსემ მათთვის დასამოწმებლად.“

ასისთავის მსახურის განუხრება

5 როცა კაპერნაუმში შევიდა, ასისთავი მივიდა მასთან, შეევედრა

6 და უთხრა: „უფალო, ჩემი მსახური სახლში მიწევს დავრღომილი და სასტიკად იტანჯება.“

7 უთხრა მას: „მე მოვალ და განვკურნავ მას.“

8 მიუგო ასისთავმა და უთხრა: „უფალო, არა ვარ ღირსი, რომ ჩემს ჭერქვეშ შემოხვიდე, მხოლოდ სიტყვა თქვი და განიკურნება ჩემი მსახური.“

9 ვინაიდან მეც ხელმწიფების ქვეშ მყოფი კაცი ვარ და ჩემს ხელქვეით მყვანან ჯარისკაცები. ერთს ვეუბნები: წადი-მეთქი და მიდის. სხვას: მოდი-მეთქი და მოდის. ჩემს მონას: გააკეთე-მეთქი ეს! და აკეთებს.“

10 ეს რომ გაიგონა, იესოს

გაუკვირდა და თავის მიმდევრებს უთხრა: „ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: ისრაელშიც ვერ ვპოვე მე ასეთი რწმენა.“

11 ხოლო თქვენ გეუბნებით, რომ მრავალი მოვლენ აღმოსავლეთიდან და დასავლეთიდან, და დასხდებიან აბრაამთან, ისაკთან და იაკობთან (ცათა სასუფეველში).

12 ხოლო სასუფეველის ძენი გადაიყრებიან გარესნიელის ბნელში. იქნება იქ ტირილი და კბილთა ღრჭენა.“

13 და უთხრა იესომ ასისთავს: „წადი და, როგორც ირწმუნე, ისე მოგეგოს.“ და იმავე საათში განიკურნა მისი მსახური.

პეტრეს სიძვირის განუხრება

14 ესლო მივიდა პეტრეს სახლში და ნახა მისი სიძვირი მწოლიარე, ცხელებით შეპყრობილი.

15 შეეხო მის ხელს და ცხელებამ გაუარა მას, იგი წამოდგა და ემსახურა მათ.

16 როცა მოსალამოვდა,

მრავალი ეშმაკეული მოიყვანეს მასთან და მან სიტყვით განდევნა სულელები და ყველა სნეული განკურნა.

17 რათა აღსრულებულიყო ესაია წინასწარმეტყველის მიერ ნათქვამი, რომელიც ამბობს: „მან აიღო ჩვენი უძლურებანი და იტვირთა ჩვენი სნებანი.“

18 თავის გარშემო დიდადი ხალხი რომ დაინახა იესომ, უბრძანა გალმა გასულიყვნენ.

19 მიუახლოვდა ერთი მწიგნობარი და უთხრა: „მოძღვარო, გამოგყვები, სადაც კი წახვალ.“

20 იესომ უთხრა მას: „მელიებს სოროები აქვთ და ცის ფრინველთ – ბუდეები. კაცის ძეს კი არსად არა აქვს თავის მისადრეკელი.“

21 ხოლო სხვა მოწაფეთაგანმა უთხრა მას: „უფალო, ნება მომეცი, ჯერ წავიდე და მამაჩემი დავმარხო.“

22 იესომ კი უთხრა მას: „შენ მე გამოყევი, მკვდრებმა კი თავიანთი მკვდრები დამარხო.“

ზღვის დანყნაჩება

23 ჩაჯდა იგი ნავში და მისი მოწაფეებიც მიჰყვნენ.

24 და აჰა, ატყდა დიდი ღელვა ზღვაზე, ისეთი, რომ ნავი ტალღებით იფარებოდა. მას კი ეძინა.

25 და მივიდნენ მასთან, გააღვიძეს და უთხრეს: „უფალო, გვისხენი, ვიღუბებით.“

26 და უთხრა მათ: „რამ შეგამინათ, მცირედ მორწმუნენო?“ მერე წამოდგა, მერისხა ქარები და ზღვა, და ჩამოვარდა დიდი მყუდროება.

27 აღამიანებს კი უკვირდათ და ამბობდნენ: „ვინ არის ეს, ქარებიც და ზღვაც რომ მას ემორჩილებიან?“

იხი ეშმაკეულის განუხრება

28 როცა გალმა, ლადარი-ნელთა ქვეყანაში, მივიდა, შემოხვდა ორი ეშმაკეული, რომლებიც სამარხებიდან გამოვიდნენ ისეთი მძვინვარენი, რომ ვერავინ ბედავდა იმ გზაზე გავლას.

29 და აჰა, მორთეს ყვირილი: „რა გინდა ჩვენგან, ღვთის ძეო? ვადაზე ადრე მოხვედი აქ ჩვენს სატანჯველად?“

30 მათგან მოშორებით ძოვდა ღორების დიდი კოლტი.

31 ეშმაკები შეევედრნენ მას: „თუ გავგდევნი, ღორების კოლტი მინც შეგვიშვო.“

32 უთხრა მათ: „წადით!“ ისინიც გამოვიდნენ და შევიდნენ ღორებში. და აჰა, მთელი კოლტი გადაეშვა კბოლედან ზღვაში და წყალში დაიღუბა.

33 მწყემსები კი გაიქცნენ, მივიდნენ ქალაქში და უამბებს ყველაფერი, რაც ეშმაკეულებს დამართათ.

34 და აჰა, მთელი ქალაქი გამოვიდა იესოს შესახვედრად და, რომ დაინახეს იგი, შეევედრნენ, მათ საზღვრებს გასცლოდა.

დაძეომირის განუხნება

9 და ჩაჯდა ნავში, გაღმა გავიდა და მივიდა თავის ქალაქში.

2 აჰა, მიუყვანეს მას ლოგინზე მწოლიარე დავრდომილი. როცა იესომ იხილა მათი რწმენა, უთხრა დავრდომილს: „გამაგრდი, შევილო, მოგეტევა შენი ცოდვები.“

3 აჰა, ზოგიერთმა მწიგნობარმა თავისთვის თქვა: „ღმერთსა გამობს ეს კაცი.“

4 იესომ დაინახა მათი ზრახვები და უთხრა: „რატომ ფიქრობთ თქვენს გულში ბოროტს?“

5 რისი თქმა უფრო ადვილია: შენი ცოდვები მოგეტევა, თუ იმის თქმა: ადექი და გაიარე?

6 ხოლო რათა იცოდეთ, რომ კაცის ძეს მიწაზე ცოდვების მიტევების ხელმწიფება აქვს, – ასე უთხრა დავრდომილს: ადექი, აიღე შენი საწოლი და წადი შენს სახლში.“

7 ისიც წამოდგა და წავიდა თავის სახლში.

8 ამის შემყურე ხალხს უკვირდა და ადიდებდა ღმერთს, რომელმაც ასეთი ხელმწიფება მისცა ადამიანებს.

მუხნალი სნეულებს სჭიხებათ

9 იქაურობას რომ გაშორდა, იესომ დაინახა კაცი, რომელიც საბაჟოსთან იჯდა, სახელად მათე, და უთხრა მას: „გამომყევი.“ ისიც წამოდგა და გაჰყვა მას.

10 მოხდა ისე, რომ როცა ის სუფრასთან იჯდა სახლში, მრავალი მებაჟე და ცოდვილი მოვიდა და ჩამოჯდა იესოსა და მისი მოწაფეების გვერდით.

11 ეს რომ ფარისევლებმა დაინახეს, უთხრეს მის მოწაფეებს: „რატომ ჭამს და სვამს თქვენი მოძღვარი მებაჟეებთან და ცოდვილებთან ერთად?“

12 ხოლო მან გაიგონა ეს და უთხრა მათ: „მკურნალი ჭანთელეებს კი არა, სნეულებს სჭირდებათ.“

13 წადით და ისწავლეთ, რას ნიშნავს: ‘წყალობა მსურს და არა მსხვერპლი;’ მართალთა კი არა, ცოდვილთა მოსახმობად მოვედი.“

მახვისათვის

14 მაშინ მივიდნენ მასთან იოანეს მოწაფეები და უთხრეს: „რატომ არის, რომ ჩვენ და ფარისევლები ვმარხულობთ, შენი მოწაფეები კი არ მარხულობენ?“

15 უთხრა მათ იესომ: „განა შეუძლიათ იგლოვონ მექორწილებმა, ვიდრე ნეფე მათთან არის? მაგრამ დადგება დღეები, როცა ნეფე წაერთმევთ და მაშინ იმარხულებენ.“

16 არავინ დააკერებს ძველ ტანისამოსს ახალთახალ ტანოვლის საკერებელს, ვინაიდან ახლად დაკერებული მოხევევა სამოსელს და უარესად გამოიხევა.

17 არც ახალ ღვინოს ჩასახამენ ძველ ტიკებში, თორემ ტიკები დასკდება, ღვინოც დაიღვრება და ტიკებიც მოისპობა. არამედ ახალ ღვინოს ახალ ტიკებში ასხამენ და ორივე გადარჩება.“

სისხლენით

გატანჯული ქიდი

18 როცა მათ ამას ელაპარაკებოდა, მივიდა მასთან

ერთი მთავარი, თავყანი სცა და უთხრა: „ჩემი ქალიშვილი ესესაა მოკვდა, მაგრამ მოდი, შენი ხელი დაადე მას და გაცოცხლოდე.“

19 წამოდგა იესო, გაჰყვა მას და მასთან ერთად მისი მოწაფეებიც.

20 აჰა, ერთი ქალი, რომელიც თორმეტ წელიწადს იტანჯებოდა სისხლისდენით, უჩინდნ მიუხალოვდა და შეეხო მისი სამოსლის კალთას.

21 ვინაიდან თავისთვის ამბობდა: მის სამოსელსაც რომ შევეხო, განვიკურნებო.

22 ხოლო იესო მიბრუნდა, დაინახა იგი და უთხრა: „გაძხვედი, ასულო, შენმა რწმენამ გადაგარჩინა.“ და ქალი იმავე ჟამს განიკურნა.

23 მივიდა იესო მთავრის სახლში, დაინახა იქ მესტირეები და შერიჩქოლებული ხალხი.

24 უთხრა მათ: „წადით აქედან, რადგან გოგონა არ მომკვდარა, არამედ სძინავს.“ და სასაცილოდ აიგდეს იგი.

25 როცა ხალხი გაიყვანეს, ის შევიდა, ხელი მოჰკიდა ხელზე და წამოდგა გოგონა.

26 და მთელ იმ მხარეს მოედო ეს ამბავი.

მინ ბინის განუხნება

27 როცა იესო იქიდან მოდიოდა, ორი ბრმა აედევნა. ყვიროდნენ და ამბობდნენ: „შეგვიწყალე, დავითის ძეო!“

28 სახლში შესულს, მიადგნენ ბრმები და უთხრა მათ იესომ: „გწამთ, რომ მე შემიძლია ამის გაკეთება?“ უთხრეს მას: „კი, უფალო!“

29 მაშინ შეეხო მათს თვალებს და უთხრა: „თქვენნი რწმენისამებრ მოგვეოთ!“

30 და აეხილათ მათ თვალები. იესომ კი მკაცრად გააფრთხილა ისინი და უთხრა: „იცოდეთ, არავინ გაიგოს.“

31 მათ კი, როცა გავიდნენ, მთელ იმ ქვეყანას მოსდეს მისი ამბავი.

მუნჯის აღპახაება

32 ისინი რომ გავიდნენ, მოუყვანეს მას ეშმაკეული მუნჯი კაცი.

33 როცა ეშმაკი განიდევნა, მუნჯმა ენა ამოიღგა. გაკვირებული ხალხი ამბობდა: ასეთი რამ არასოდეს არ მომხდარაო ისრაელში.

34 ფარისევლები კი ამბობდნენ: ეშმაკთა მთავრით დევნის ეშმაკებსო.

სამაჯი ბუჯია

35 დადიოდა იესო ყველა ქალაქსა და სოფელში, ასწავლიდა მათ სინაგოგებში, ქადაგებდა სასუფევლის სახარებას, კურნავდა ყოველგვარ სენს და ყოველგვარ უძღურებას.

36 ხალხის ბრბო რომ დაინახა, შეებრალა ისინი, ვინაიდან დაუძღურებულნი და დაფანტულნი იყვნენ, როგორც უმწყემსო ცხვარი.

37 მაშინ თავის მოწაფეებს უთხრა: „სამკალი ბევრია, მუშაკნი კი – ცოტა.“

38 ამიტომ ევედრეთ სამკლის უფალს, რომ გამოგზავნოს მუშაკნი თავის სამკალში.“

თოხმეტის აჩევა

10 მოუწოდა თავის თორმეტ მოწაფეს და

მისცა მათ ხელმწიფება არაწმიდა სულებზე, რომ განედევნათ ისინი და განეკურნათ ყოველგვარი სენი და ყოველგვარი უძღურება.

2 ესენია იმ თორმეტი მოციქულის სახელები: პირველი სიმონი, პეტრედ წოდებული, და ანდრია, მისი ძმა, იაკობ ზებედეს ძე და მისი ძმა იოანე,

3 ფილიპე და ბართლომე, თომა და მათე მებაჟე, იაკობ ალფეს ძე და ლებეოსი, რომელსაც ეწოდა თადეოზი,

4 სიმონ კანანელი და იუდა ისკარიოტელი, რომელმაც გასცა იგი.

თოხმეტის მივინება

5 ეს თორმეტი მიაველინა იესოს, დაარიგა და უთხრა: „წარმართთა გზაზე არ იარათ და სამარტელთა ქალაქში არ შეხვიდეთ.“

6 არამედ წადით ისრაელის სახლის დაკარგულ ცხვრებთან.

7 როცა მიხვალთ, იქადგეთ, რომ მოახლოებულია ცათა სასუფეველი.

8 სნეულნი განკურნეთ, მკვდრები აღადგინეთ, კეთროვანნი განწმინდეთ, ეშმაკები განდევნეთ. უსასყიდლოდ მიგიღიათ და უსასყიდლოდვე გაეცით.

9 ნუ წაიღებთ თან ნურც ოქროს, ნურც ვერცხლს, ნურც სპილენძს თქვენი სარტყლებით.

10 ნურც გუდას გზაში, ნურც ორ სამოსელს, ნურც ფეხსაცმელს, ნურც ხელჯოხს, ვინაიდან მშრომელი თავისი საზრდოს ღირსია.

11 რომელ ქალაქში ან სოფელშიც არ უნდა შეხვიდეთ, გამოიკითხეთ, ვინ არის იქ ღირსეული, და იქ დარჩით, ვიდრე გამოხვიდოდეთ,

12 სახლში შესვლისას მიესალმეთ მას და უთხარით: 'მშვიდობა ამ სახლს!'

13 თუ სახლი ღირსი იქნება, თქვენი მშვიდობა მიუვა მას. ხოლო თუ არ იქნება ღირსი, თქვენი მშვიდობა თქვენვე დაგიბრუნდება.

14 ვინც არ მიგიღებთ თქვენ და არც მოისმენენ თქვენს სიტყვებს, მაშინ,

სახლიდან ან ქალაქიდან გამოსვლისას, ჩამოიბერტყეთ მტვერი თქვენს ფერხთავან.

15 ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: სოდომისა და გომორას მიწას უფრო გაუადვილდება განკითხვის დღეს, ვიდრე იმ ქალაქს.

ცხვიები მცლებს შიხის

16 აჰა, მე მიგავლენთ თქვენ, როგორც ცხვრებს მგელთა შორის. მაშ, იყავით გონიერნი, როგორც გველნი, და უმანკონი, როგორც მტრედნი.

17 მოერიდეთ ადამიანებს, ვინაიდან ისინი მიცემენ სამართალში და თავიანთ სინაგოგებში გაგშოლტავენ თქვენ.

18 წაიყვანენ განმგებლებთან და მეფეებთან ჩემს გამო, მათთვის და წარმართთათვის დასამოწმებლად.

19 ხოლო როცა გადაგცემენ თქვენ, ნუ იზრუნებთ, რა ვთქვათ ან როგორ ვთქვათო, ვინაიდან მაშინ მოგეცემათ, რაც უნდა თქვათ.

20 ვინაიდან თქვენ კი არ ილაპარაკებთ, არამედ თქვენი მამის სული ილაპარაკებს თქვენში.

21 ძმა ძმას გადასცემს სასიკვდილოდ და მამა – შვილს. აღდგებიან შვილები მშობლების წინააღმდეგ და დახოცავენ მათ.

22 ყველასგან მოძულებულინი იქნებით ჩემი სახელის გამო. ბოლომდე მომთმენი კი გადარჩება.

23 როცა ერთ ქალაქში დგენას დაიწყებენ, მეორისაკენ გაიქეცით. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: ვერ მოასწრებთ ისრაელის ქალაქების შემოვლას, რომ კაცის ძეც მოვა.

24 მოწაფე მოძღვარზე მეტი არაა, არც მონა თავის ბატონზე მეტი.

25 საკმარისია მოწაფისათვის ისეთი იყოს, როგორც მისი მოძღვარია და მონისათვის – როგორც მისი ბატონია. თუ სახლის ბატონს ბელზებული უწოდეს, მით უმეტეს მისი ოჯახის წევრებს არა?

26 ამიტომ ნუ გეშინიათ მათი, ვინაიდან არაფერია დაფარული, რომ არ გაცხადდეს და დამალული, რომ არ გამოულავნდეს.

27 რასაც თქვენ სიბნელეში გეუბნებით, სინათლეზე ილაპარაკეთ, და რასაც ყურით მოისმენთ, ერდოებზე იქადაგეთ.

ნუ გეშინიათ მათი

28 ნუ გეშინიათ მათი, ვინც სხეულს კლავენ, სულის მოკვლა კი არ ძალუძთ. უფრო მეტად მისი გეშინოდეთ, ვისაც სულის დაღუპვაც შეუძლია გენაში და სხეულისაც.

29 განა ორი ბელურა ერთ ასარად არ იყიდება? მაგრამ არც ერთი მათგანი არ დაეცემა მიწაზე თქვენი მამის ნების გარეშე.

30 ხოლო თქვენ თავზე თმებიც კი დათვლილია.

31 ნუ გეშინიათ: ბევრ ბელურაზე უკეთესნი ხართ.

ქიხსეც აღიხება და უახყოფა

32 ყველას, ვინც მე მალაია-

რებს ადამიანთა წინაშე, იმას მეც ვაღიარებ ჩემი ზეციერი მამის წინაშე.

33 ვინც უარყოფს მე ადამიანთა წინაშე, მას მეც უარყოფ ჩემი ზეციერი მამის წინაშე.

34 ნუ გგონიათ, თითქოს მიწაზე მშვიდობის მოსატანად მოვედი. მშვიდობის კი არა, მახვილის მოსატანად მოვედი.

35 რადგან მოვედი, რათა გავყო კაცი თავის მამისაგან, ასული – თავის დედისაგან და რძალი – თავის დედამთილისაგან.

36 კაცის მტრები მისი შინაურები იქნებიან.

37 ვისაც მამა ან დედა ჩემზე მეტად უყვარს, იგი არ არის ჩემი ღირსი, და ვისაც ძე ან ასული ჩემზე მეტად უყვარს, იგი არ არის ჩემი ღირსი.

38 ვინც არ აიღებს თავის ჯვარს და არ გამოწყვება, არ არის ჩემი ღირსი.

39 თავისი სულის მომპოვებელი, დაღუპავს მას, ხოლო თავისი სულის ჩემს გა-

მო დამღუპველი, ჰპოვებს მას.

ვინც მე მღებულობს

40 ვინც თქვენ მიგიღებთ, მე მიმიღებს, ვინც მე მიმიღებს, ჩემს მომავლინებელს მიიღებს.

41 ვინც წინასწარმეტყველს მიიღებს წინასწარმეტყველის სახელით, წინასწარმეტყველის საზღაურს მიიღებს, და ვინც მართლს მიიღებს მართლის სახელით, მართლის საზღაურს მიიღებს.

42 ვინც შეასმევს ერთს ამ მცირეთაგანს თუნდაც ერთ სასმის ციფ წყალს, მოწაფის სახელით, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, მას არ დაეკარგება თავისი საზღაური.“

იოანე ნათლისმცემლის შეუთხოვა

11 როცა დაამთავრა იესომ თავისი თორმეტი მოწაფის დარიგება, წავიდა იქიდან მათ ქალაქებში დასამოძღვრად და საქადაგებლად.

2 ხოლო იოანემ საპყრობილეში გაიგო ქრისტეს საქმენი და თავისი მოწაფეები გაუგზავნა,

3 რომ ეთქვათ მისთვის: „შენს ხარ ის, ვინც უნდა მოვიდეს, თუ სხვას უნდა ველოდოთ?“

4 მიუგო იესომ და უთხრა მათ: „წადით მოახსენეთ იოანეს, რასაც ისმენთ და ხედავთ:

5 ბრძემები ხედავენ და ხეობები დადიან, კეთროვნები იწმიდებიან და ყრუებს ესმით, მკვდრები დგებიან და ლატაკებს ეხარებათ.

6 ნეტარია ვინც არ შეცდება ჩემში.“

იოანეს შეფასება იესოს მიერ

7 როცა ისინი მიდიოდნენ, იესომ დაუწყო ლაბარაკი ხალხს იოანეზე: „რის სანახავად გახვედით უდაბნოში? ქარისაგან შერხეული ლერწმისა?“

8 აბა, რისთვის გახვედით, ფაფუკად შემოსილი კაცის სანახავად? ფაფუკად

შემოსილები მეფეთა სასახლეებში იმყოფებიან.

9 აბა, რისთვის გახვედით? წინასწარმეტყველის სანახავად? აბა, გეტყვით თქვენ: წინასწარმეტყველზე მეტისაც.

10 ვინაიდან ეს ის არის, ვისზედაც დაწერილია: ‘აჰა, მე ვგზავნი შენს წინაშე ჩემს ანგელოზს, რომელიც განამზადებს შენს გზას შენს წინაშე.’

11 ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: დედაკაცთაგან ნაშობთა შორის არ აღმდგარა იოანე ნათლისმცემელზე დიდი, მაგრამ ცათა სასუფეველში უმცირესი მასზე დიდია.

12 იოანე ნათლისმცემლის დღიდან აქამდე ცათა სასუფეველი ძალისხმევით აიღება და ძალისხმევით წარიტაცებენ მას.

13 ვინაიდან ყველა წინასწარმეტყველი და რჯული იოანემდე წინასწარმეტყველებდნენ.

14 თუ მიღება გსურთ, ის არის ელია, რომელიც უნდა მოვიდეს.

15 ვისაც ყურები აქვს, ის-

მინოს!

16 მაგრამ ვის ვამსგავსო ეს მოდგმა? იგი წააგავს ბავშვებს, რომლებიც მოედნებზე სხედან და გასძახიან თავიანთ ამხანაგებს

17 და ეუბნებიან: 'სალამურს გიკრავდით და არ ცეკვავდით, გიგოდებდით და არ იგლოვეთ.'

18 მოვიდა იოანე, არც ჭამს, არც სვამს, და ამბობენ: ეშმაკი ჰყავსო.

19 მოვიდა კაცის ძე, ჭამს და სვამს, და ამბობენ: 'აჰა, კაცი, მჭამელი და ღვინის მსმელი, მებაჟეთა და ცოდვილთა მეგობარი.' სიბრძნე კი საქმეებით მართლდება."

ვაი, შენ, ქოხაზინო, ბეთსაიდა და ჯაჰხინაუმო

20 მაშინ იწყო იესომ იმ ქალაქების ყვედრება, სადაც ყველაზე მეტად გამოვლინდა მისი ძალნი, იმის გამო, რომ არ მოინანიეს.

21 „ვაი შენ, ქორაზინო, და ვაი შენ, ბეთსაიდა! ვინაიდან ტვიროსსა და ცილონსა

რომ მომხდარიყო ძალნი, რომლებიც თქვენთან მოხდა, ისინი დიდი ხნის წინათ ძაძებში და ნაცარში მოინანიებდნენ.

22 მაგრამ გეუბნებით თქვენ: ტვიროსსა და ცილონს უფრო გაუადვილდებთ განკითხვის დღეს, ვიდრე თქვენ.

23 შენ კი, კაპერნაუმო, განა ცამდე ამოლდები? ჯოჯოხეთამდე დაეშვები. ვინაიდან სოდომში რომ მომხდარიყო ის ძალნი, შენში რომ მოხდა, იგი ამ დღემდე იდგებოდა.

24 ხოლო გეუბნებით თქვენ, რომ სოდომის მიწას უფრო გაუადვილდება განკითხვის დღეს, ვიდრე შენ."

ბიძენთა და გონიუხათვის დაფაჩილი, ჩვილებისათვის გაყსადებული

25 მაშინ თქვა იესომ: „გადიდებ, შენ მამაო, უფალო ცისა და მიწისაო, რადგან დაუფარე ეს ბრძენთა და

გონიერთა და განუცხადე ჩვილებს.

26 ჰე, მამაო! ვინაიდან ასეთი იყო შენი ნება.

27 ყოველივე ჩემი მამის მიერ გადმომცა მე და არავინ იცნობს ძეს, გარდა მამისა. არც მამას იცნობს ვინმე, გარდა ძისა და იმისა, ვისაც ძეს სურს, რომ გამოუცხადოს.

28 მოდით ჩემთან, ყოველნი მამუგროსო და ტვირთმძიმენო, და მე მოგასვენებთ თქვენ.

29 იტვირთეთ ჩემი უღელი და ისწავლეთ ჩემგან, ვინაიდან მე მშვიდი და თავმდაბალი ვარ, და ჰპოვებთ სულის სიმშვიდეს.

30 ვინაიდან ჩემი უღელი ადვილია და ჩემი ტვირთი – მსუბუქი."

თავთავების წყევლა შაბათ დღეს

12 იმხანად იესომ ყანებზე გადაიარა, შაბათ დღეს, ხოლო მის მოწაფეებს მოშვიდათ და იწყეს თავთავების წყევლა და ჭამა.

2 ფარისეველებმა დაინახეს ეს და უთხრეს მას: „აჰა, შენი მოწაფეები იმას აკეთებენ, რის გაკეთებაც შაბათ დღეს არ შეიძლება.“

3 მან კი უთხრა მათ: „ნუთუ არ წავიციოთხავთ, რა ქნა დავითმა, როცა მოშვიდა მას და მის მსლებლებს?“

4 როგორ შევიდა ღვთის სახლში და ჭამა საწინაშეო პურები, რაც არც მას უნდა ეჭამა და არც მის მსლებლებს, არამედ მხოლოდამხოლოდ მღვდლებს?

5 ანდა არ ამოგიკითხავთ რჯულში, რომ შაბათობით ტაძარში მღვდლები ტეხენ შაბათს, მაგრამ უბრალონი არიან?

6 თქვენ გეუბნებით, რომ აქ არის ის, ვინც ტაძარზე მეტია.

7 რომ გცოდნოდათ, რას ნიშნავს: 'წყალობა მნებავს და არა მსხვეპლი,' მაშინ აღარ დაადებდით მსჯავრს უბრალოებს.

8 ვინაიდან კაცის ძე შაბათის უფალიც არის."

9 და წავიდა იქიდან და მი-

ვიდა მათ სინაგოგაში.

10 და აჰა, იყო იქ ხელგამხმარი კაცი, და ჰკითხეს მას, რათა ბრალი დაედოთ მისთვის: „შეიძლება თუ არა განკურნება შაბათს?“

11 ხოლო მან უთხრა მათ: „რომელიმე თქვენთაგანს, ერთი ცხვარი რომ ჰყავდეს და შაბათს ორმოში ჩაუვარდეს, არ ჩავლებს ხელს და არ ამოიყვანს?“

12 აღამიანი კი რამდენად უკეთესია ცხვარზე! ამიტომ შეიძლება შაბათს სიკეთის კეთება.“

13 მაშინ უთხრა იმ კაცს: „გაიწოდე შენი ხელი!“ მანაც გაიწოდა და ისეთივე საღი გაუნდა, როგორც მეორე.

14 ფარისევლები კი გამოვიდნენ და მოითათბირეს მის წინააღმდეგ, თუ როგორ დაეღუბათ იგი. იესომ შეიტყო და იქაურობას გაეცალა.

ესაიას

წინანახიმესყველების აღსხულება

15 დიდძალი ხალხი მისდევდა მას და ყველა განკურ-

ნა,

16 და აუკრძალა მათ ამის გახმაურება.

17 რათა აღსრულებულიყო ესაია წინასწარმეტყველის ნათქვამი, რომელიც ამბობს:

18 „აჰა, მსახური ჩემი, რომელიც მე ამოვიჩიე, საყვარელი ჩემი, რომელიც მოიწონა ჩემმა სულმა. ჩემს სულს დავებ მასზე და ის აუწყებს სასჯელს წარმართებს.“

19 არ იღავეებს და არც იყვირებს, და ქურჩებშიც ვერავინ გაიგონებს მის ხმას.

20 გადატეხილ ლერწამს არ დაღეწავს და მბუხთავ ბატრუქს არ ჩააქრობს, ვიდრე განკითხვას გამარჯვებამდე არ მიიყვანს

21 და მის სახელს მიენდობიან წარმართები.“

ფახისველების მიხი იესოს შეუხაცყოფა

22 მაშინ მოიყვანეს მასთან ეშმაკეული ბრმა და მუნჯი და მან განკურნა იგი, ისე რომ ბრმა და მუნჯი ხედავდა

და ლაპარაკობდა.

23 მთელი ხალხი გაკვირვებული იყო და ამბობდა: „ნუთუ ეს დავითის ძეა?“

24 ხოლო ფარისევლებმა რომ მოისმინეს ეს, თქვეს: ნამდვილად ეშმაკთა მთავრის, ბელზებელის ძალით დევნისო ეშმაკებს.

იესო აზიციებს

ფახისველებს

25 იესომ როცა დაინახა მათი ფიქრები, უთხრა მათ: „ყოველი სამეფო, თავის თავის წინააღმდეგ გაყოფილი, გაუდაბურდება, და ყოველი ქალაქი ან სახლი, რომელიც გაყოფა თავისთავის წინააღმდეგ, ვერ გაძლებს.“

26 და თუ სატანა სატანას სდევნის, თავისი თავის წინააღმდეგ გაიყოფა: როგორ-და გაძლებს მისი სამეფო?

27 თუ მე ბელზებელით ვდევნი ეშმაკებს, თქვენი ძენი ვილათი დევნიან? ამიტომ ისინი იქნებიან თქვენი მსაჯულები.

28 თუ მე ღვთის სულით ვდევნი ეშმაკებს, აბა, მოსულა თქვენთან ღვთის სასუფე-

ველი.

29 ანდა, როგორ შეძლებს ვინმე, შევიდეს ძლიერის სახლში და გაიტაცოს მისი ნივთები, თუ ჭერ ძლიერს არ გათოკავს? და მაშინ გაძარცვავს მის სახლს.

30 ვინც ჩემთან არ არის, ის ჩემი წინააღმდეგია, და ვინც ჩემთან არ აგროვებს, ის ფანტავს.

31 ამიტომ გეუბნებით თქვენ: ყოველი ცოდვა და გმობა მიეტევებათ აღამიანებს, მაგრამ სულიწმიდის გმობა არ მიეტევებათ.

32 ვინც სიტყვას იტყვის კაცის ძის წინააღმდეგ, მიეტევება მას. მაგრამ თუ ვინმე იტყვის სულიწმიდის წინააღმდეგ, არ მიეტევება მას არც ამ სოფლად, არც მომავალში.

ხე ნაყოფით იცნობა

33 „ან ხეც კარგად სცანით და მისი ნაყოფიც, ან ხეც ცუდად სცანით და მისი ნაყოფიც, ვინაიდან ხე ნაყოფით შეიცნობა.“

34 იქედნეთა ნაშობნი, რო-

გორ შეგიძლიათ ილაპარაკოთ კეთილი, როცა ბოროტები ხართ? რადგან გულის სისავსისგან მეტყველებს პირი.

35 კეთილ კაცს კეთილი საგანძურადან სიკეთე გამოაქვს, ბოროტ კაცს ბოროტი საგანძურადან ბოროტება გამოაქვს.

36 თქვენ კი გეუბნებით, რომ ყოველი ფუჭი სიტყვისათვის, რომელსაც იტყვიან ადამიანები, პასუხს აგებენ განკითხვის დღეს.

37 ვინაიდან შენი სიტყვებით გამართლები და შენივე სიტყვებით გამტყუნდები.“

იონას სასწაული

38 მაშინ მიუგო მას ზოგიერთმა მწიგნობარმა და ფარისეველმა: „მოდღარო, გვინდა ნიშანი ვიხილოთ შენგან.“

39 ხოლო მან მიუგო პასუხად: „ბოროტი და მრუში მოდგმა ეძებს ნიშანს, მაგრამ ნიშანი არ მიეცემა მას, გარდა იონა წინასწარმეტ-

ყველის ნიშნისა.

40 ვინაიდან, როგორც იონა იყო დიდი თევზის მუცელში სამ დღესა და სამ ღამეს, ასევე კაცის ძე იქნება სამ დღესა და სამ ღამეს მიწის გულში.

41 ნინეველები აღდგებიან სამსჯავროზე ამ მოდგმასთან ერთად და მსჯავრს დასდებენ მას, ვინაიდან მათ მოინანიეს იონას ქადაგებით და, აჰა, აქ არის იონაზე დიდი.

42 სამხრეთის დედოფალი აღდგება სამსჯავროზე ამ მოდგმასთან ერთად და მსჯავრს დასდებს მას, ვინაიდან იგი მიწის კიდიდან მოვიდა სოლომონის სიბრძნის მოსასმენად და აჰა, აქ არის სოლომონზე დიდი.

ახანმდა სული და დასუფთავებული სახლი

43 როცა არაწმიდა სული გამოდის ადამიანიდან, დადის ურწყულებში სიმშვიდის საქებნილად და ვერ პოულობს.

44 მერე ამბობს: დავბრუნ-

დები ჩემს სახლში, საიდანაც გამოვდი. როცა მივა, იპოვის მას ცარიელს, დაგვილსა და მოვლილს,

45 მაშინ წავა და თან მოვიყვან შეიდ სხვა სულს, თავისი უბოროტესს, შევლენ და დაისადგურებენ იქ. და იმ კაცისათვის უკანასკნელი დღე პირველზე უარესი იქნება. ასე დაემართება ამ ბოროტ მოდგმასაც.“

იესოს ეფა და ძმები

46 როცა ის ხალხს ელაპარაკებოდა, გარეთ იდგნენ მისი დედა და ძმები, რომელნიც სალაპარაკოდ ეძებდნენ მას.

47 ვიღაცამ უთხრა მას: „აჰა, დედაშენი და შენი ძმები დგანან გარეთ, შენთან ლაპარაკი სურთ.“

48 მან კი მიუგო და უთხრა ამის მოქმელს: „ვინ არის დედაჩემი და ვინ არიან ჩემი ძმები?“

49 ხელით უჩვენა თავის მოწაფეებზე და თქვა: „აჰა, დედაჩემი და ჩემი ძმები;

50 ვინაიდან, ვინც ჩემი ზე-

ციერი მამის ნებას აღასრულებს, ის არის ჩემი ძმაც, დაც და დედაც.“

იგავი მთესველზე

13 იმ დღეს გამოვიდა იესო სახლიდან და დაჯდა ზღვის პირას.

2 დიდძალი ხალხი მოგროვდა მასთან, ისე რომ იგი შევიდა და ჩაჯდა ნავში, ხოლო მთელი ხალხი ნაპირზე იდგა.

3 ბევრს ასწავლიდა მათ იგავებით და ეუბნებოდა: „აჰა, გამოვიდა მთესველი დასათესად.“

4 თესვისას ზოგი მარცვალნი გზისპირას დავარდა, მოვიდნენ ფრინველები და აკენკეს იგი.

5 ზოგი კლდოვანზე დაცვივდა, სადაც მიწა ბევრი არ იყო, და მალე აღმოცენდა, ვინაიდან ნიადაგს სიღრმე არ ჰქონდა.

6 ხოლო მზე რომ ამოვიდა, დაჰკნა და, რაკი ფესვი არ ჰქონდა, განმა.

7 ზოგი ეკლებში ჩაცვივდა. გაიზარდა ეკლები და გა-

აჩანავა ისინი.

8 ზოგი კი კარგ მიწაზე დავარდა და ნაყოფი გამოიღო: ზოგმა ასი, ზოგმა სამოცი და ზოგმა ოცდაათი.

9 ვისაც ყურები აქვს, ისმინოს!“

10 მივიდნენ მასთან მოწაფეები და უთხრეს მას: „რატომ ელაპარაკები მათ იგავებით?“

11 მან პასუხად უთხრა მათ: „იმითომ, რომ თქვენ მოცემული გაქვთ ცოდნა ცათა სასუფეველის საიდუმლოებათა, მათ კი არა აქვთ ეს მიცემული.

12 ვინაიდან, ვისაც აქვს, მას მიეცემა და ექნება უხვად, და ვისაც არა აქვს, ისიც წაერთმევა, რაც აქვს.

13 იგავებით იმითომ ველაპარაკები მათ, რომ ისინი უყურებენ და ვერ ხედავენ, უსმენენ და არ ესმით და ვერ ხვდებიან.

14 სრულდება მათზე ესაიას წინასწარმეტყველება, რომელიც ამბობს: ‘სმენით მოისმენთ, მაგრამ ვერ მიხვდებით, ხილვით იხილავთ,

მაგრამ ვერ დაინახავთ.

15 რადგან დაეხშო ამ ხალხს გული, ყურით მძიმედ ესმით და დახუჭეს თვალები, რომ თვალთ არ დაინახონ და ყურით არ მოისმინონ. გულით არ გაიგონ და არ მოიქცნენ, რათა განკურნო ისინი.’

16 ხოლო ნეტარ არიან თქვენი თვალები, რომ ხედავენ და თქვენი ყურები, რომ ისმენენ.

17 ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, რომ მრავალ წინასწარმეტყველსა და მართალს სურდა ეხილა ის, რასაც თქვენ ხედავთ, მაგრამ ვერ იხილეს, და ესმიანთ, რასაც თქვენ ისმენთ, მაგრამ ვერ მოისმინეს.

იგავის განმარტება

18 ხოლო თქვენ მოისმინეთ მთესველის იგავი.

19 ყველას, ვისაც ესმის სიტყვა სასუფეველზე და ვერ ხვდება, მიუვა ბოროტი და მოსტაცებს მის გულში ჩათესილს: აი, რას ნიშნავს გზისპირას დათესილი.

20 ხოლო კლდოვანზე და-

თესილი ის არის, ვინც სიტყვას მოისმენს და მაშინვე სიხარულით მიიღებს მას,

21 მაგრამ ფესვები არა აქვს თავისში და ხანმოკლეა. რაჟამ დადგება გასაჭირი ანდა დევნა სიტყვის გამო, მაშინვე ცდუნდება.

22 ხოლო ეკლებში დათესილი ის არის, ვინც სიტყვას ისმენს, მაგრამ სოფლის საზრუნავი და სიმდიდრის საცდური აჩანავებენ სიტყვას და იგი უნაყოფო შეიქმნება.

23 ხოლო, კარგ მიწაზე დათესილი ის არის, ვინც მოისმენს სიტყვას და გონებით ჩასწვდება, და სწორედ ის არის ნაყოფიერი. და ზოგი ასს გამოიღებს, ზოგი სამოცს და ზოგიც ოცდაათს.“

იგავი ხმზღისა და ლუაჩღისა

24 სხვა იგავი მიაწოდა მათ და უთხრა: „ცათა სასუფეველი ჰგავს ადამიანს, რომელმაც კარგი თესლი დათესა თავის ყანაში.

25 როცა ხალხს ეძინა, მო-

ვიდა მისი მტერი, ხორბალში ღვარძლი ჩათესა და წავიდა.

26 ხოლო როცა ჩეჩილი ამოვიდა და ნაყოფი გამოიღო, ღვარძლმაც მაშინ იჩინა თავი.

27 მივიდნენ მონები და უთხრეს სახლის პატრონს: ‘ბატონო! განა შენ კარგი თესლი არ დათესე შენს ყანაში? საიდანლა აქვს მას ღვარძლი?’

28 მან კი უთხრა მათ: ‘მტერმა კაცმა გააკეთა ეს.’ ხოლო მონებმა უთხრეს მას: ‘გინდა, წავალთ და გავმარგლავთ?’

29 მან თქვა: ‘არა, რათა გამარგვლისას ღვარძლთან ერთად ხორბალიც არ გავლოკოთ.

30 დააცადეთ, ერთად იზარდოს ორივემ მკის დრომდე. მკის დროს კი ვეტყვი მოკალთ: ჭერ ღვარძლი მოაგროვეთ და ძნებად შეჭკარით, რომ დაწვათ ისინი. ხორბალი კი ჩემს ბედელში შეაგროვეთ.“

მდოგვის მახცავლე

31 სხვა იგავი მიაწოდა მათ და უთხრა: „ცათა სასუფეველი წააგავს მდოგვის მარცვალს, რომელიც აიღო კაცმა და დათესა თავის ბოსტანში.“

32 იგი ყოველგვარ თესვებზე მცირეა, მაგრამ როცა იზრდება, ყოველ მწვანოღეულზე დიდია და ხედავს იქცევა, ისე რომ, მოფრინდებიან ცის ფრინველები და მის ტოტებში ბოულობენ თავშესაფარს.“

საფუაჩხე

33 მერე სხვა იგავი უთხრა მათ: „ცათა სასუფეველი წააგავს საფუარს, რომელიც დედაკაცმა აიღო და დაფარა სამ წყვა ფქვილში, ვიდრე მთლიანად არ გაფუფდა.“

34 ყოველივე ამას იგავებით ეუბნებოდა იესო ხალხს და იგავის გარეშე არაფერს ეუბნებოდა.

35 რათა აღსრულებულიყო წინასწარმეტყველის მიერ ნათქვამი, რომელიც ამბობს: „იგავებით გავხსნი

ჩემს პირს. ვიტყვი, რაც დასაბამიდან დაფარულია.“

36 მაშინ გაუშვა იესომ ის ხალხი და შინ შევიდა. მივიდნენ მასთან მოწაფეები და უთხრეს: „გაგვიმარტყე წინის ღვარძლის იგავი.“

ყანის და ღვარძლის იგავის განმარტყვა

37 მან მიუგო და უთხრა: „კეთილი თესლის მთესველი კაცის ძეა.“

38 საყანე კი სოფელია. კეთილი თესლი სასუფეველის ძენი არიან, ხოლო ღვარძლი – ბოროტის ძენი.

39 ხოლო მტერი, რომელმაც ის დათესა, არის ეშმაკი. მკაცრი კი არის სოფლის აღსასრული, ხოლო მომკალენი ანგელოზები არიან.

40 ამიტომ, როგორც ღვარძლს აგროვებენ და ცეცხლში წვავენ, ასევე იქნება სოფლის დასასრულს.

41 ვინაიდან მოავლენს კაცის ძე თავის ანგელოზებს და მოაგროვებენ მისი სამეფოდან ყოველ საცდურსა და ურჯულოების მოქმედს,

42 და ჩაყრიან მათ ცეცხლის ქურაში. იქნება იქ ტირილი და კბილთა ღრჭენა.

43 მაშინ მართალნი მზესავით გაბრწყინდებიან თავიანთი მამის სასუფეველში. ვისაც ყურები აქვს, ისმინოს!

მინდოში დაფუხილი განძი

44 ცათა სასუფეველი წააგავს განძს, მინდოში დაფარულს, რომელსაც წააწყდება კაცი და ჩამალავს, სიხარულით მიდის და ყიდის ყოველივეს, რაც აბაღია, და ყიდულობს იმ მინდორს.

45 კიდევ: ცათა სასუფეველი წააგავს ვაჭარს, რომელიც ლამაზ მარგალიტებს ეძებს.

46 როცა წააწყდება ერთ ძვირფას მარგალიტს, წავა, გაყიდის ყველაფერს, რაც აბაღია, და იმას შეიძენს.

ზღვაში გადაღებული ბაღე

47 კიდევ: ცათა სასუფეველი წააგავს ბაღეს, რომელსაც ზღვაში მოისვრიან და

ყოველნაირი სახის თევზს იჭერენ.

48 როცა იგავებია, გამოაქვთ ნაპირზე, მერე დასხდებიან, კარგებს ჭურჭელში მოათავსებენ, ხოლო ცუდებს გარეთ გადაყრიან.

49 ასევე იქნება სოფლის აღსასრულის დროს: გამოვლენ ანგელოზები და განაცალკეებენ ბოროტებს მართლებსაგან.

50 და ჩაყრიან მათ ცეცხლის ქურაში. იქნება იქ ტირილი და კბილთა ღრჭენა.

51 თუ გაიგეთ ყოველივე ეს? – დიანო, – მიუგეს მას.

52 მან კი უთხრა მათ: „ამიტომ ყოველი მწიგნობარი, რომელიც ცათა სასუფეველის მოწაფე გახდა, წააგავს ადამიანს, სახლის პატრონს, რომელსაც თავისი საუნჯიდან გამოაქვს ძველი და ახალი.“

წინასწარმეტყველის უპატივცემულობა

53 იგავები რომ დაასრულა იესომ, იქაურობას გაეცალა.

54 მივიდა თავის სამშობლოში და ასწავლიდა მათ

თავიანთ სინაგოგაში, ისე რომ, უკვირდათ და ამბობდნენ: „საიდანა აქვს მას ეს სიბრძნე და სასწაულები?“

55 განა ეს ხუროს ძე არ არის? დედამისს განა მარამი არა აჭკვია, მის ძმებს კი – იაკობი და იოსე, სიმონი და იუდა?

56 განა მისი დები ყველანი ჩვენს შორის არ არიან? საიდან აქვს ამას ყოველივე ეს?“

57 და შებრკოლდნენ მის გამო. იესომ კი უთხრა მათ: „წინასწარმეტყველი არსად არ არის უბატოდ, გარდა თავისი სამშობლოსი და საცუთარი სახლისა.“

58 და არ მოუხდენია იქ ბევრი სასწაული მათი ურწმუნოების გამო.

ნათლისმცემლის თავისმოკვეთა

14 იმ დროს ესმა ჰეროდეს – ტეტრარქს – იესოს ამბავი.

2 და უთხრა თავის მსახურებს: „ეს იოანე ნათლისმცემელია, მკვდრებით აღდ-

გა და ამიტომ სასწაულნი მოქმედებენ მასში.“

3 ვინაიდან ჰეროდემ შეიპყრო იოანე, შებორკა და საპყრობილეში ჩასვა თავისი ძმის, ფილიპეს ცოლის, ჰეროდიასა, გამო.

4 ვინაიდან იოანე ეუბნებოდა მას: „შენთვის ნებადართული არ არის მისი ყოლა.“

5 და უნდოდა მისი მოკვლა, მაგრამ ხალხისა ემინოდა, რადგან წინასწარმეტყველად მიაჩნდათ იგი.

6 ჰეროდეს დაბადების დღეს ჰეროდიას ასულმა იცეკვა შეკრებილთა წინაშე და აამა ჰეროდეს.

7 ამიტომ ფიცით შეჰპირდა მას, მიეცა, რაც არ უნდა ეთხოვა.

8 ხოლო მან, თავისი დედასგან დარიებულმა, უთხრა: „მომეცი აქ ლანჯით იოანე ნათლისმცემლის თავი.“

9 და შეწუხდა მფევე, მაგრამ, ფიცისა და თანამეინახეთა რიდის გამო, ბრძანა მიეცა.

10 და წარგზავნა და იოანესათვის თავი მოაკვეთინა საპყრობილეში.

11 და მოიტანეს მისი თავი ლანჯით და მისცეს ქალიშვილს, მან კი თავის დედას მიაართვა.

12 და მოვიდნენ მისი მოწაფეები, წაიღეს მისი ნეშტი და დამარხეს. მივიდნენ და აუწყეს იესოს.

ხუთი ათასი ჯაცის გაძლება

13 ეს რომ იესომ მოისმინა, წავიდა იქიდან ნავით და ერთ უდაბურ ადგილას განმარტოვდა. და ეს რომ ხალხმა გაიგო, ფეხით გაედევნა მას ქალაქებიდან.

14 გამოვიდა და, უამრავი ხალხი რომ დაინახა, შეებრალა ისინი და განკურნა მათი სნეულები.

15 როცა მოსალამოვდა, მივიდნენ მასთან მოწაფეები და უთხრეს: „აქ უდაბნო აღილია, ჟამიც გვიანია. გაუშვი ეს ხალხი, რომ წავიდნენ სოფლებში და საჭმელი იყიდონ თავისთვის.“

16 იესომ კი უთხრა მათ: „არ არის საჭირო მათი წასვლა. თქვენ მიეცით საჭმელი.“

17 მათ უთხრეს: „ჩვენ აქ მხოლოდ ხუთი პური და ორი თევზი გვაქვს.“

18 მან უთხრა: „აქ მომიტანეთ.“

19 და უბრძანა ხალხს, ბალახზე დამსხდარიყვნენ. აილო ხუთი პური და ორი თევზი, ზეცას ახედა, აკურთხა, დაამტვრია და დაურიგა პურები მოწაფეებს, მოწაფეებმა კი – ხალხს.

20 ყველამ ჭამა და გაძღა. ხოლო დარჩენილი ნატუნებისგან აკრიფეს თორმეტი სასესე გოდორი.

21 მჭამელი კი ხუთი ათასამდე კაცი იყო, გარდა ქალებისა და ბავშვებისა.

წყალზე სიახული

22 და მაშინვე აიძულა იესომ თავისი მოწაფეები, ნავში ჩამსხდარიყვნენ და მასზე ადრე გასულიყვნენ გაღმა, ვიდრე ის ხალხს გაუშვებდა.

23 როცა გაუშვა ხალხი, მთაზე ავიდა, რათა განმარტოებით ელოცა. მოსალამოვდა და იგი მარტო იყო იქ.

24 ნავი უკვე მრავალ სტადიონზე წასულიყო ხმელეთიდან და ტალღები ეხეთქებოდნენ მას, რადგან პირქართი იყო.

25 ღამის მეოთხე გუშაგობისა მივიდა მათთან იესო პირდაპირ ზღვაზე სვლით.

26 მოწაფეებმა ზღვაზე მავალი რომ დაინახეს, შეძრწუნდნენ და თქვეს: ეს მოჩვენებაა, და შიშისაგან შეშკყირეს.

27 მაგრამ იესო მყისვე გამოელაპარაკა მათ და უთხრა: „გამხნევდით, მე ვარ, ნუ გეშინიათ!“

28 მიუგო მას პეტრემ და უთხრა: „უფალო, თუ ეს შენა ხარ, მიბრძანე, მოვიდე შენთან წყალდაწყალ.“

29 უთხრა: „მოდი!“ პეტრე გადმოვიდა ნავიდან და წყალდაწყალ წავიდა, რათა იესოსთან მისულიყო.

30 მაგრამ, ქარი რომ დაინახა, შეეშინდა, ჩაძირვა დაიწყო და იყვირა: „უფალო, მიხსენი მე!“

31 იესომ იმ წამსვე გაუწოდა ხელი, ამოიყვანა და უთხ-

რა: „რატომ დაეჭვდი, მცირედმორწმუნე?“

32 როცა ისინი ნავში ავიდნენ, ქარი ჩაღვა.

33 ნავში მყოფებმა თავგანის სცეს მას და უთხრეს: „ქეშმარიტად ღვთის ძე ხარ შენ.“

გენესახეთის ქვეყანაში სნუელთა განუხრება

34 გაღმა გავიდნენ და მივიდნენ გენესარეთის ქვეყანაში.

35 იმ ადგილის ხალხმა იცნო იგი, წარგზავნეს მთელს იმ მხარეს და მოჰყავდათ მათან ყველა ავადმყოფი.

36 და ევედრებოდნენ მას, რომ მისი სამოსის კალთას მაინც შეხებოდნენ. და ვინც შეეხო, განიკურნა.

ხუცესთა ჩვეულება და ღვთის სიკცვა

15 მაშინ მივიდნენ იესოსთან იერუსალიმელი ფარისეველნი და მწიგნობარნი და უთხრეს:

2 „რატომ არღვევენ შენი მოწაფეები უხუცესთა ჩვეუ-

ლებას? რადგან ხელს არ იბანენ ბურის ჭამის წინ.“

3 მან მიუგო და უთხრა მათ: „თქვენ რალატომ არღვევთ ღვთის მცნებას თქვენი ჩვეულების გამო?“

4 ვინაიდან ღმერთმა თქვა: ‘პატივი ეცი მამას და დედას, და მამის ან დედის აუგის მთქმელი სიკვდილით მოკვდეს.’

5 თქვენ კი ამბობთ: თუ ვინმე ეტყვის თავის მამას ან დედას: ეს შესაწირავია, რითაც ჩემგან უნდა გესარგებლო,

6 ამით პატივის არ სცემს თავის მამას და თავის დედას. ამრიგად, თქვენ გააუქმეთ ღვთის მცნება თქვენი ჩვეულებით.

7 თვალთმაქცნო, კარგად წინასწარმეტყველებდა ესაია თქვენზე, როცა ამბობდა:

8 ‘ეს ხალხი პატივს მცემს ბაგეებით, მათი გული კი შორს არის ჩემგან.’

9 ამაოდ მცემენ თავყვანს, რაკი აღამიანთა მცნებებს მოძღვრებასავით ასწავლიან.“

10 მოუწოდა იმ ხალხს და უთხრა მათ: „ისმინეთ და შეიგნეთ:

11 აღამიანს ბილწავს არა პირში შემაგალი, არამედ ის, რაც პირიდან გამოდის. ეს ბილწავს აღამიანს.“

12 მაშინ მივიდნენ მოწაფეები და უთხრეს მას: „იცო, რომ ფარისეველები ამ სიტყვის მოსმენით დაბრკოლდნენ?“

13 მან პასუხად უთხრა: „ყოველი ნერგი, რომელიც ჩემმა ზეციერმა მამამ არ დარგო, ძირფესვიანად აღმოიფხვრება.“

14 მოეშვიტ მათ: ბრმები არიან და ბრმათა წინამძღოლნი. ხოლო თუ ბრმას ბრმა მიჰყავს, ორივენი ორმოში ჩაცვივდებიან.“

15 პეტრემ პასუხად უთხრა მას: „განგვიმარტე ეს იგავი.“

გუციანს ამოცის

16 ხოლო მან უთხრა: „ნუთუ კიდევ არაფერი გაცეგებათ?“

17 არ გესმით, რომ ყველაფერი, რაც პირში შედის, მუ-

ცელს გაივლის და ზარულში გამოდის?

18 პირიდან გამოსული კი გულიდან ამოდის და ეს არის რომ ბილწავს ადამიანს.

19 ვინაიდან გულიდან ამოდის: ბოროტი ზრახვანი, მკვლელობანი, მრუშობანი, მეძაობანი, ქურდობანი, ცრუმოწმობანი, გმობანი.

20 სწორედ ეს ბილწავს ადამიანს, და უბანელი ხელით ჭამა კი არ ბილწავს ადამიანს.“

ქანაწილი ასულის განუხლება

21 გამოვიდა იქიდან იესო და მივიდა ტვიროსისა და სიდონის მხარეებში.

22 და აჰა, ქანაწილი დედაკაცი გამოვიდა იმ ადგილებიდან და შეჭლადამას: „შემიწყალე მე, უფალო, ძეო დავითისა! ჩემი ქალიშვილი ეშმაკეულია.“

23 სიტყვაც არ გაუცია მას. მოწაფეები მივიდნენ მასთან და სთხოვეს: „გაუშვი იგი, რადგან მოგვყვირის ის ჩვენ.“

24 მან მიუგო და უთხრა: „მე მოვლინებული ვარ მხოლოდ ისრაელის სახლის დაღუპულ ცხვრებთან.“

25 დედაკაცი კი მიუახლოვდა, დაეყვინ სცა მას და უთხრა: „მიშველე მე, უფალო!“

26 მან მიუგო და უთხრა: „არ არის კარგი, რომ შვილებს წაართვა პური და ძაღლებს გადაუგდო.“

27 დედაკაცმა უთხრა: „დიახ, უფალო, მაგრამ ძაღლებიც ხომ ჭამენ ნამცეცებს, მათი ბატონების სუფრიდან რომ ცვივა.“

28 მაშინ იესომ პასუხად უთხრა: „ჰოი, დედაკაცო! დიდა შენი რწმენა. მოგეცეს, როგორც შენ გსურს.“ და იმავე საათში განიკურნა მისი ქალიშვილი.

ბუჯის განუხლება და ოთხი ათასი ჯაცის გაძლება

29 წავიდა იქიდან იესო, მივიდა გალილეის ზღვასთან, ავიდა მთაზე და დაჯდა იქ.

30 მივიდა მასთან დიდძალი ხალხი. თან ჰყავდათ კოჭ-

ლები, ბრმები, მუწები, ხეიბრები და მრავალი სხვა. დასხეს მის ფერხით და მან განკურნა ისინი.

31 ისე რომ, უკვირდა ხალხს, როცა ხედავდა, რომ მუწები ალაპარაკდნენ, ხეიბრები გამოჯანსაღდნენ, კოჭლებმა გაიარეს და ბრმებმა დაინახეს. და აღიდებდნენ ისრაელის ღმერთს.

32 იესომ კი მოუხმო თავის მოწაფეებს და უთხრა: „მებრალეობა ეს ხალხი, სამი დღე რომ ჩემთან არის და საჭმელი კი არაფერი აქვს. არ მინდა მათი უჭმელად გაშვება, რათა გზაში არ დაუძლურდნენ.“

33 უთხრეს მას მოწაფეებმა: „უდაბნოში სადა გვაქვს იმდენი პური, რომ ამდენი ხალხი გავაძლოთ?“

34 უთხრა მათ იესომ: „რამდენი პური გაქვთ?“ მათ უთხრეს: „შვიდი და მცირედენი თევზი.“

35 და უბრძანა ხალხს, რომ მიწაზე დამსხდარიყვნენ.

36 აიღო ის შვიდი პური და თევზები, მადლი შესწორა,

დატეხა და დაურიგა თავის მოწაფეებს, მოწაფეებმა კი – ხალხს.

37 ყველამ ჭამა და გაძდა. ნარჩენი ნატეხებისაგან კი შვიდი საგზე კალათა აკრფეს.

38 მჭამელი ოთხი ათასამდე კაცი იყო, გარდა ქალებისა და ბავშვებისა.

39 და გაუშვა ხალხი. ჩაჯდა ნავში და მივიდა მაგდალას ადგილებში.

ფილის და ნიშნის გამოცნობა

16 მივიდნენ მასთან ფარისეველი და სადუკეველი და გამოსაცდელად სთხოვეს, ეჩვენებინა მათთვის ნიშანი ციდან.

2 მან მიუგო და უთხრა მათ: „სალამონის თქვენი ამბობთ: ხვალ მოწმენდილი იქნება, ვინაიდან ცა წითელიაო;

3 დილით კი – დღეს გაავდრდება, ვინაიდან ცა მოქუფრულიაო. ცის პირის გამოცნობა შეგიძლიათ, დროის ნიშანთა კი – არა?

4 ბოროტი და მრუში მოდგმა ეძებს ნიშანს, მაგრამ ნიშანი არ მიეცემა მას, გარდა იონას ნიშნისა.“ და მიატოვა ისინი და წავიდა.

ფახისვევლთა საფუჯი

5 გაღმა გადასვლისას მის მოწაფეებს პურის წალება დაავიწყდათ.

6 და იესომ უთხრა მათ: „იხილეთ, მოერიდეთ ფარიხვევლთა და საღუკეველთა საფუარს.“

7 ისინი კი გულში ფიქრობდნენ და ამბობდნენ: პური არ წამოგვიღიაო.

8 იცოდა ეს იესომ და უთხრა მათ: „რას ფიქრობთ გულში, მცირედ მორწმუნენო, პური რომ არ წამოგიღიათ?

9 ნუთუ კიდევ ვერ გაგიცათ და აღარ გახსოვთ იმ ხუთი ათასის ხუთი პური და რამდენი გოდორი აიღეთ?

10 აღარც ოთხი ათასის შვიდი პური და რამდენი კალათი აიღეთ?

11 რატომ ვერ გაგიცათ, რომ პურის გამო არ მიტყ-

ვამს, ერიდეთ-მეთქი ფარიხვევლთა და საღუკეველთა საფუარს?“

12 მაშინლა მიხვდნენ, რომ იგი ეუბნებოდა, მორიდებოდნენ არა პურის საფუარს, არამედ ფარიხვევლთა და საღუკეველთა მოძღვრებას.

ქისხე – ცოცხალი ღვთის ძე

13 ფილიპეს კესარიის მხარეს რომ მიდიოდნენ, იესომ ჰკითხა თავის მოწაფეებს: „რას ამბობს ხალხი, ვინ არისო კაცის ძე?“

14 მათ უთხრეს: „ზოგი ამბობს იოანე ნათლისმცემელიაო, ზოგი – ელიაო და ზოგი – ეირემია ან ერთი წინასწარმეტყველთაგანიაო.“

15 უთხრა მათ: „თქვენ კი რას იტყვით: ვინა ვარ მე?“

16 სიმონ-პეტრემ უთხრა მას პასუხად: „შენა ხარ ქრისტე, ძე ცოცხალი ღვთისა.“

17 მიუგო იესომ და უთხრა მას: „ნეტარ ხარ შენ, სიმონ იონას ძე, ვინაიდან შენ ეს გამოგიცხადა არა ხორცმა და

ისხლმა, არამედ მამაჩემმა, რომელიც ცაშია.

18 მეც გეუბნები შენ: შენა ხარ პეტრე და ამ კლდეზე ავაშენებ ჩემს ეკლესიას და მას ვერ დაძლევენ ჭოჯოხეთის ბჭენი.

19 მოგცემ შენ ცათა სასუფევლის გასაღებებს და, რასაც შეჰკრავ მიწაზე, ზეცაშიც შეკრული იქნება, ხოლო რასაც გახსნი მიწაზე, გახსნილი იქნება ზეცაშიც.“

20 მაშინ უბრძანა მოწაფეებს, არავისთვის გაემხილათ, რომ ის ქრისტეა.

21 მას შემდეგ დაიწყო იესომ გამხელა თავისი მოწაფეებისათვის, რომ უნდა წასულიყო იერუსალიმს და ტანჯულიყო მღვდელმთავრებისა და მწიგნობრებისაგან, მოკლულიყო და მესამე დღეს აღმდგარიყო.

22 პეტრემ გაიხმო იგი და შეეპასუხა: „შეიწყალე თავი, უფალო, ნუმც ყოფილა ეგრე!“

23 ის კი მიუბრუნდა პეტრეს და უთხრა: „მომცილდი, სატანავ! ჩემი საცდური ხარ,

ვინაიდან ღმერთისაზე კი არ ლაპარაკობ, არამედ კაცისაზე.“

იესო მოუწოდებს თავის მიმდევრებს

24 მაშინ უთხრა იესომ თავის მოწაფეებს: „ვისაც უნდა, რომ მომყვეს, უარყოს თავისი თავი, აილოს თავისი ჭვარი და მომდიოს მე.“

25 ვინაიდან ვისაც სურს თავისი სული გადაარჩინოს, ის დაღუპავს მას. ხოლო ვინც ჩემი გულისთვის დაღუპავს სულს, ის მოპოვებს მას.

26 რა სარგებელი ექნება ადამიანს, თუ მთელ ჭკეყანას შეიძენს, თავის სულს კი დაღუპავს? ან რას გაიღებს ადამიანი თავისი სულის სანაცვლოდ?

27 ვინაიდან მოვა კაცის ძე თავისი მამის დიდებით, თავის ანგელოზებთან ერთად, და მაშინ მიუზღავს თითოეულ კაცს მისი ნამოქმედარის მიხედვით.

28 ქეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: არიან ზოგიერ-

თები აქ მდგომთაგან, რომლებიც არ იგემებენ სიკვდილს, სანამ არ იხილავენ კაცის ძეს თავისი სუფევით მომავალს.“

ეფისისელებს

17 ექვსი დღის შემდეგ წაიყვანა იესო პეტრე, იაკობი და მისი მმა იოანე, და აიყვანა ისინი მაღალ მთაზე განმარტობით.

2 და ფერი იცვალა მათ წინაშე: გაბრწყინდა მისი სახე მზესავით, ხოლო მისი სამოსელი გასპეტაკდა როგორც ნათელი.

3 და აჰა, გამოეცხადდნენ მათ მოსე და ელია, მასთან მოსაუბრენი.

4 უთხრა პეტრემ იესოს: „უფალო, რა კარგია ჩვენთვის აქ ყოფნა. თუ გნებავს, გავაკეთებ აქ სამ კარავს: ერთი შენ, ერთი მოსეს და ერთიც ელიას.“

5 ის ჭერ კიდევ ლაპარაკობდა, რომ აჰა, ნათელმა ღრუბელმა დაჩრდილა ისინი, და აჰა, ამბობს ხმა ღრუბლიდან: „ეს არის ჩემი საყ-

ვარელი ძე, რომელიც მოვიწონე მე. მას უსმინეთ!“

6 ეს რომ ესმით მოწაფეებს, პირქვე დაემხნენ და ძალიან შეეშინდათ.

7 იესომიუახლოვდა, და შეეხო მათ და უთხრა: „წამოდექით და ნუ გეშინიათ.“

8 თავლი რომ აახილეს, ველარავინ დაინახეს, გარდა იესოსი.

9 და როცა მთიდან ჩამოდოდნენ, იესომ უბრძანა მათ და უთხრა: „არავის არაფერი მოუყვით ამ ხილვაზე, ვიდრე ძე კაცისა მკვდრეთით არ აღდგება.“

10 ჰკითხეს მას მოწაფეებმა: „რატომ ამბობენ მწიგნობრები, პირველად ელია უნდა მოვიდესო?“

11 ხოლო მან მიუგო და უთხრა: „ელია ნამდვილად მოვა და ყოველივეს მოაწესრიგებს.“

12 თქვენ გეუბნებით, რომ ელია უკვე მოვიდა, მაგრამ ვერ იცნეს იგი და ისე მოექცნენ, როგორც უნდოდათ. კაცის ძესაც ასევე მოვლის მათგან ტანჯვა.“

13 მაშინ მიხვდნენ მოწაფეები, რომ ის იოანე ნათლისმცემელზე ელაპარაკებოდათ.

მთაჰუელის განკურნება

14 და როცა ხალხთან მივიდნენ, ერთი კაცი მიუახლოვდა და მუხლი მოიდრიკა მის წინაშე

15 და უთხრა: „უფალო, შეიწყალე ჩემი ძე, მთვარეულია და ძლიერ იტანჯება, ვინაიდან წარამარა ცეცხლში და წარამარა კიდევ წყალში ვარდება.“

16 მიუყვანე იგი შენს მოწაფეებს, მაგრამ მათ ვერ შეძლეს მისი განკურნება.

17 მიუგო იესომ და უთხრა: „ჰოი, ურწმუნო და უკუღმართო მოდგმავე! როდემდე ვიქნები თქვენთან? როდემდე მოვითმენთ თქვენ? აქ მომგვარეთ იგი!“

18 შერისხა იგი იესომ მოყვანისთანავე და ეშმაკი გამოვიდა მისგან. იმ საათშივე განიკურნა ყმაწვილი.

19 მაშინ განმარტობით მიუახლოვდნენ მოწაფეები

იესოს და უთხრეს: „ჩვენ რატომ ვერ შევძელით მისი განდევნა?“

20 მან უთხრა მათ: „თქვენი მცირე რწმენის გამო. ჰეშმაკი იტიად გეუბნებით თქვენ: მღოვრის მარცვლისოდენა რწმენაც რომ გქონდეთ და უთხრათ ამ მთას: აქედან იქით გადადიო, იგი გადავა, და არაფერი იქნება თქვენთვის შეუძლებელი.“

21 ეს მოდგმა კი მხოლოდ ლოცვითა და მარხვით განიდევნება.“

22 გაოლილაში ყოფნისას უთხრა მათ იესომ: „კაცის ძე გადაცემული იქნება ადამიანთა ხელში,

23 მოკლავენ მას და მესამედ დღეს აღდგება.“ ისინი მეტისმეტად შეწუხდნენ.

საკადმი ხსიხოსათვის

24 კაპერნაუშში მისვლისას მივიდნენ პეტრესთან დიდრაქმის ამკრებნი და უთხრეს: „თქვენი მოძღვარი ხომ არ გადაიხდის დიდრაქმას?“

25 მან უთხრა: კიო. როცა ის სახლში შევიდა, იესომ

დაასწრო და უთხრა: „რას ფიქრობ, სიმონ, მიწიერი მეფენი ვისგან იღებენ ხარკს ან ბაჟს – თავიანთ ძეთაგან, თუ უცხოთაგან?“

26 როცა თქვა: „უცხოთაგან“, იესომ უთხრა მას: „აბა, ძენი თავისუფლები ყოფილან.“

27 მაგრამ, რომ არ დავაბრკოლოთ ისინი, წადი ზღვაზე, ისროლე ანკეი და პირველი თევზი, რომელიც მოხვდეს, ამოიყვანე, გაუღე პირი და შიგ იპოვი სტატირს. წამოიღე იგი, და მიეცი ჩემთვის და შენთვის.“

հոգույն ձգւթքն

18 იმ დროს მივიდნენ მოწაფეები იესოსთან და უთხრეს: „ვინ უფრო დიდია ცათა სასუფეველში?“

2 აესომ დაუძახა ბავშვს და ჩააყენა მათ შუა,

3 და უთხრა: „ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: თუ არ მოიქცევით და არ იქნებით, როგორც ბავშვები, ვერ შეხვალთ ცათა სასუფეველში.“

4 ამრიგად, ვინც თავს დამდაბლებს, როგორცეს ბავშვი, ის იქნება უდიდესი ცათა სასუფეველში.

5 და ვინც მიიღებს ერთ ასეთ ბავშვს ჩემი სახელით, მე მიმიღებს.

6 ხოლო ვინც ერთს ამ მცირეთაგანს, რომელსაც ჩემი სწამს, აცდუნებს, მისთვის აჯობებდა წისქვილის ქვა დაეკიდათ კისერზე და ზღვის უფსკრულში ჩაეძირათ.

7 ვაი სოფელს ცდუნებებისაგან, ვინაიდან ცდუნებები უნდა მოვიდეს, მაგრამ ვაი იმ კაცს, ვისგანაც მოდის ცდუნება.

8 თუ გაცდუნებს შენი ხელი ან შენი ფეხი, მოაკვეთე და გადააგდე. გიჯობს დასახიჩრებელი ან კოჭლი შეხვიდე სიცოცხლეში, ვიდრე ორი ხელით ან ორი ფეხით იქნე ჩაგდებული საუკუნო ცეცხლში.

9 თუ გაცდუნებს შენი თვალი, ამოთხარე და გადააგდე. გიჯობს ცალი თვალით შეხვიდე სიცოცხლეში, ვიდრე ორი თვალი გქონდეს და

ჩაგდებულ იქნე ცეცხლის გენაში.

10 იცოდეთ, არ უგულვებელყოთ არც ერთი ამ მცირეთაგანი. გეუბნებით თქვენ, რომ მათი ანგელოზები ზეცაში სულთღამ ზედავნი ჩემი ზეციერი მამის სახეს.

11 ვინაიდან კაცის ძე დაღუპულის სახსნელად მოვიდა.

გზააბნეული ცხვაიი

12 „რა გგონიათ თქვენ, კაცს რომ ასი ცხვარი ჰყავდეს და ერთ მათგანს გზა აებნეს, განა მთებში არ მიატოვებს ოთხმოცდაცხრამეტს და არ წავაგზააბნეულის მოსაძებნად?“

13 თუ მოხდება და იპოვის მას, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, უფრო მეტად გაიხარებს იმაზე, ვიდრე ოთხმოცდაცხრამეტზე, რომლებსაც გზა არ აბნევიათ.

14 ასევე არ სურს თქვენს ზეციერ მამას, რომ დაიღუპოს ერთი ამ მცირეთაგანი.

მეშცოდე ძმა

15 „ხოლო თუ შენი ძმა

შესცოდავს შენს წინააღმდეგ, მიდი და ამხილე იგი, როცა მარტონი იქნებით. თუ გაგივონებს, შეგიძენია შენი ძმა.

16 ხოლო თუ არ გაგივონებს, წაიყოლე კიდევ ერთი ან ორი სხვა, რათა ორი ან სამი მოწმის პირით დამტკიცდეს ყოველი სიტყვა.

17 თუ არც მათ გაუფონებს, ეკლესიას უთხარი; თუ არც ეკლესიას გაუფონებს, მაშინ იყოს იგი შენთვის, როგორც წარმართი და მებაჟე.

18 ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: რასაც მიწაზე შეეკრავთ, ზეცაშიც შეეკრული იქნება. და რასაც გახსნით მიწაზე, გახსნილი იქნება ზეცაშიც.

სადყ მინ ან სამი შეიუხიბება

ჩემი სახელით

19 „ასევე ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: თუ ორნი თქვენგან შეთანხმდებიან დედამიწაზე, ითხოვონ ნებისმიერი რამ, მიეცემათ მათ

ჩემი მამისაგან, რომელიც ზეცაშია.

20 ვინაიდან, სადაც ორი ან სამია შეკრებილი ჩემი სახელით, მეც იქა ვარ მათ შორის.“

მონყაღე მეფე და უმონყაიო მონა

21 მაშინ მივიდა მასთან პეტრე და უთხრა: „უფალო! რამდენჯერ უნდა მივუტევო ჩემს ძმას, ჩემს წინააღმდეგ თუ შესცოდა? შვიდჯერ?“

22 უთხრა მას იესომ: „მე არ გეუბნები, შვიდჯერმეთქი, არამედ სამოცდაათგზის შვიდჯერ.“

23 ამიტომ ჰგავს ცათა სასუფეველი კაცსა მეფესა, რომელმაც მოისურვა თავისი მონებისათვის ანგარიშის გასწორება.

24 როცა დაიწყო ანგარიში, წარუდგინეს მას ერთი, რომელსაც ათი ათასი ტალანტი ემართა მისი.

25 და რაკი არაფერი გააჩნდა, რომ გადაეხადა, ბატონმა ბრძანა გაეყიდათ იგი, მისი ცოლი, შვილები და ყო-

ველივე, რაც კი ებადა, და გადაეხადა.

26 მონა დაემხო პირქვე, თავყვანი სცა და უთხრა: სულგრძელი იყავ ჩემს მიმართ და ყველაფერს გადაგიხდიო.

27 ბატონს შეებრალა ის მონა, გაუშვა და ვალიც აპატია.

28 ამ მონას გამოსვლისთანავე შეხვდა ერთი თავისი თანამონა, რომელსაც მისი ასი დინარი ემართა, დაიჭირა, ყელში სწვდა და უთხრა: გადამიხადე, რაც გამართებ სო.

29 პირქვე დაემხო თანამონა, შეევედრა და უთხრა: სულგრძელი იყავ ჩემს მიმართ და ყველაფერს გადაგიხდიო.

30 მაგრამ მან არ ინდომა, არამედ წავიდა და ჩააგდო იგი საპყრობილეში, ვიდრე ვალს არ გადაუხდიდა.

31 მისმა თანამონებმა რომ ნახეს, რაც მოხდა, შეწუხდნენ, მივიდნენ თავიანთ ბატონთან და აუწყეს ყოველივე მომხდარი.

32 მაშინ დაიბარა იგი მისმა ბატონმა და უთხრა: „ზოროტო მონავ! რაკი მთხოვე, მე მთელი ვალი გააპატიე.“

33 განა არ გმართებდა, შეგეწყალებინა შენი თანამონა, როგორც მე შენ შეგიწყალო?“

34 განრისხდა ბატონი და გადასცა იგი მტანჯველებს, ვიდრე მთელი თავის ვალს არ გადაუხდიდა.

35 ასევე მოგექცევათ თქვენ ჩემი ზეციერი მამა, თუ ყოველი თქვენგანი გულით არ მიუტევებს თავის ძმას მის შეცოდებებს.“

საბაბი გაყიხისათვის

19 ეს სიტყვები რომ დაასრულა იესომ, წავიდა გალილიდან და მივიდა იუდეის საზღვრებში, იორდანეს გაღმა.

2 დიდძალი ხალხი მისდევდა მას და ის კურხავდა მათ იქ.

3 და მივიდნენ მასთან ფარიხველნი და გამოსციდდნენ და ეკითხებოდნენ: „მუუძლია კაცს გაუშვას თავისი ცოლი ყოველგვარი მიზეზით?“

4 მან მიუგო და უთხრა მათ: „ნუთუ არ წავიკითხავთ, რომ შემოქმედმა დასაბამიდან მაშაკაცად და დედაკაცად შექმნა ისინი?“

5 და თქვა: ‘ამიტომ მიატოვებს კაცი მამას და დედას, მიეკრება თავის ცოლს და ორნი იქნებიან ერთ ხორცად.’

6 ამრიგად, ისინი უკვე ორნი კი აღარ არიან, არამედ ერთი ხორცი. ამიტომ, ვინც ღმერთმა შეაუღლა, კაცი ნუ დააშორებს მათ.“

7 უთხრეს მას: „აბა, მოსემ რალატომ დადო მცნებად გაყრილობის წერილის მიცემა და გაშვება?“

8 უთხრა მათ: „მოსემ მიკვანი გულქვაობის გამო თქვენი ცოლების გაშვების ნება, დასაბამიდან კი ასე არ ყოფილა.“

9 მაგრამ მე გეუბნებით თქვენ: ვინც თავის ცოლს გაუშვებს, სიძვის მიზეზის გარეშე, და სხვას შეირთავს, მრუშობს.“

10 უთხრეს მას მოწაფეებმა: „თუკი ასეთი არის კაცის მოვალეობა ქალის მიმართ, უმჯობესია არ შეირთოს ცოლი.“

11 უთხრა მათ: „ყველა ვერ დაიტევს ამ სიტყვას, არამედ ვისაც მიცემული აქვს.

12 ვინაიდან არიან საჭურისნი, რომელნიც თავიანთი დედის მუცლიდან იშენენ ასეთებდა, და არიან საჭურისნი, რომელნიც ადამიანებმა დაასაჭურისეს. არიან საჭურისნი, რომელთაც თვითონ დაისაჭურისეს თავი ცათა სასუფეველისათვის. ვისაც შეუძლია დატევა, დაიტეოს.“

იესო ცოცხს ბავშვებს

13 მაშინ მიიყვანეს მასთან ბავშვები, რომ ხელი დაედო და ელოცა მათთვის, მოწაფეები კი საყვედურობდნენ მათ.

14 იესომ უთხრა მათ: „გამოუშვით ბავშვები და ნუ აბრკოლებთ მათ ჩემთან მოსასვლელად, ვინაიდან ამათნაირებისაა ცათა სასუფეველი.“

15 და დაადო მათ ხელი და წავიდა იქიდან.

საუკუნო სიცოცხლე. მღიძირი ქაბუკი

16 აჰა, მივიდა მასთან ვიღაც და უთხრა: „მოძღვარო კეთილო, რა სიკეთე გქნა, რომ საუკუნო სიცოცხლე მქონდეს?“

17 მან უთხრა მას: „რატომ მიწოდებ კეთილს? კეთილი მხოლოდ ერთი ღმერთია, ხოლო თუ სიცოცხლეში შესვლა გინდა, დაიცავი მცნებები.“

18 ჰკითხა მას: „რომლები?“ იესომ უთხრა: „არა კლა, არ იმრუშო, არ იპარო, არ გამოხვიდე ცრუ მოწმედ,

19 პატივი ეცი მამას და დედას, და შეიყვარე მოყვასი შენი, ვითარცა თავი შენი.“

20 ჰაბუკმა მას უთხრა: „ყოველივე ამას ვიცავდი. რაღა მაკლია კიდევ?“

21 უთხრა მას იესომ: „თუ გინდა, სრულყოფილი იყო, წადი, შენი ქონება გაყიდე

და მიეცი ლარიბებს, და გექნება საუნჯე ზეცაში; მერე მოდი და გამომყევო.“

22 ეს სიტყვა რომ მოისმინა ჰაბუკმა, დალონებული განშორდა, ვინაიდან დიდძალი ქონება ჰქონდა.

23 იესომ კი უთხრა თავის მოწაფეებს: „ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: ძნელია მდიდრისათვის ცათა სასუფეველში შესვლა.

24 კიდევ გეუბნებით თქვენ: უმალ აქლემი გაძვრება ნემსის ყუნწში, ვიდრე მდიდარი შევა ღვთის სასუფეველში.“

25 ეს რომ მოისმინეს, ძალიან გაუკვირდათ მის მოწაფეებს, და თქვეს: „აბა, ვიღას შეუძლია გადარჩენა?“

26 გადახედა მათ იესომ და უთხრა: „კაცთაგან ეს შეუძლებელია, ღვთისაგან კი ყოველივე შესაძლებელია.“

27 მაშინ პეტრემ პასუხად უთხრა მას: „აჰა, ჩვენ ყველაფერი მივატოვეთ და შენ გამოგყევით, რა გექნება?“

28 იესომ უთხრა მათ: „ჭეშმარიტად გეუბნებით,

რომ ვინც მე გამომყევით, მეორედ შობისას, როცა კაცის ძე თავისი დიდების ტანტზე დაჯდება, თქვენც დასხდებით თორმეტ ტანტზე ისრაელის თორმეტი ტომის განკაცობავად.

29 ყველა, ვინც მიატოვა სახლები ან ძმები, ან დები, ან მამა, ან დედა, ან შვილები, ან ყანები, ჩემი სახელის გულისათვის, ასმაგად მიიღებს და საუკუნო სიცოცხლეს დაიმკვიდრებს.

30 მაგრამ ბევრნი პირველნი უკანასკნელნი იქნებიან, ხოლო უკანასკნელნი – პირველნი.

იგავი ვენახის მუშაკებზე

20 „ვინაიდან ცათა სასუფეველი წააგავს ადამიანს – სახლის პატრონს, რომელიც დილაადრინა გავიდა თავის ვენახში მუშაკთა დასაქირავებლად.

2 მუშაკებს დღეში თითო დინარად მოურიგდა და გაისტუმრა თავის ვენახში.

3 მესამე საათი იქნებოდა, რომ გავიდა და დაინახა

სხვები, ბაზარში უქმად მდგარნი.

4 უთხრა მათ: წადით თქვენც ჩემს ვენახში და, რაც გერგებათ, მოგვცითო. და ისინიც წავიდნენ.

5 კიდევ გავიდა მეექვსე და მეცხრე საათზე, და ასევე მოიქცა.

6 გავიდა მეთერთმეტე საათზე, ნახსხვა უქმად მდგომნი და უთხრა მათ: 'რატომ დგახართ აქ თეთლ დღეს უქმად?'

7 უთხრეს მას: 'იმიტომ, რომ არავინ დაგვიქირავა.' უთხრა მათ: 'წადით ვენახში და რაც გერგებათ, მოგვცით.'

8 რომ მოსალამოვდა, ვენახის პატრონმა უთხრა თავის მოურავს: 'დაუმახე მუშაკებს და გადაუხადე ქირა, უკანასკნელიდან პირველამდე.'

9 მივიდნენ მეთერთმეტე საათზე დაქირავებულნი და მიიღეს თითო დინარი.

10 პიველადმოსულებმა იფიქრეს, მეტს მივიღებთო, მაგრამ იმათაც თითო დინარი მიიღეს.

11 როცა მიიღეს, ბუზღუნი დაუწყეს სახლის პატრონს,

12 ამბობდნენ: 'ამ უკანასკნელებმა მხოლოდ ერთი საათი წაიშუშავეს და ისინი ჩვენ გაგვიტოლეს, ვინც დღის სიმძიმე და სიცხე დავითმინეთ.'

13 მან კი მიუგო ერთ მათგანს და უთხრა: 'მეგობარო, არ გაწყენინებ. განა დინარად არ მომირიგდი?'

14 აიღე შენი გასამრჯელო და წადი. მე კი მიხდა, ამ უკანასკნელსაც იგივე მივცე, რაც შენ.

15 არა მაქვს უფლება, რომ ჩემი კუთვნილი ჩემი ნებისამებრ განვაგო? იქნებ შენს თვალს შურს, კეთილი რომ ვარ?'

16 ასე იქნებთან უკანასკნელნი პირველნი და პირველნი - უკანასკნელნი, ვინაიდან წვეული ბევრია, რჩეული კი - ცოტა.'

იესოს

წინასწარმეტყველება თავის სიყვდილზე

17 იერუსალიმს რომ ადიოდა, იესომ თან გაიყოლა

თორმეტი განცალკევებით და უთხრა მათ გზაში:

18 „აჰა, ჩვენ ავდივართ იერუსალიმს და კაცის ძე გადაცემა მღვდელმთავრებსა და მწიგნობართ, და სასიკვდილო მსჯავრს დასდებენ მას.

19 გადასცემენ მას წარმართებს, რომ შეაგინონ, გაწოლტონ და ჯვარს აცვან, და მესამე დღეს აღდგება.“

20 მაშინ მივიდა მასთან ზებედეს ძეთა დედა, თავის ვაჟებთან ერთად, თაყვანსაცემდა და რაღაცას ითხოვდა მისგან.

21 უთხრა მას: „რა გინდა?“ უთხრა მას: „თქვი, რომ ეს ჩემი ორი ძე დასხდნენ ერთი შენს მარჯვნივ და მეორე შენს მარცხნივ შენს სასუფეველში.“

22 მიუგო იესომ და უთხრა: „არ იცით, რას ითხოვთ. განა შეგიძლიათ იმ სასმისის შესმა, რომელსაც მე შევსავამ?“ უთხრეს მას: „შეგიძლია.“

23 უთხრა მათ: „ჩემს სასმისს შესვამთ, მაგრამ ჩემს

მარჯვნივ და მარცხნივ დაჯდომის ნებართვა ჩემგან არ არის, არამედ ვისთვისაც გამზადებულია მამაჩემის მიერ.“

24 ეს რომ იმ ათმა გაიგონა, გული მოუვიდათ ორ ძმაზე.

25 იესომ კი მოიხმო ისინი და უთხრა: „თქვენ იცით, რომ წარმართთა მთავარნი ბატონობენ მათზე და დიდებულნი ხელმწიფებენ მათზე, 26 მაგრამ თქვენს შორის ასე ნუ იქნება, არამედ, ვინაც თქვენს შორის დიდობასურს, თქვენი მსახური იყოს.

27 ვისაც თქვენს შორის პირველობასურს, თქვენი მონა იყოს.

28 ისევე, როგორც კაცის ძე არ მოსულა იმისათვის, რომ ემსახუროს, არამედ იმისათვის, რომ თავად მოემსახუროს და თავი შესწიროს მრავალთა გამოსასყიდად.“

იხი ბიძის განუხრება

29 როცა ისინი იერიხოდან გამოდიოდნენ, დიდძალი ხალხი მისდევდა მას.

30 და აჰა, ორი ბრმა იჭდა გზის პირას და, როცა გაიგონეს, იესო აქეთ მოდისო, აყვირდნენ და ამბობდნენ: „შეგვიწყალე ჩვენ, უფალო, დავითის ძეო!“

31 ხალხი კი უწყებოდა მათ და აჩუმებდა. ხოლო ისინი უფრო მეტად აყვირდნენ და ამბობდნენ: „შეგვიწყალე, უფალო, დავითის ძეო!“

32 იესო შეჩერდა, დაუძახა მათ და უთხრა: „რა გინდათ, რომ გაგიკეთოთ?“

33 უთხრეს მას: „თვალები რომ ავგიზილო, უფალო.“

34 შეებრალა იესოს ისინი და შეეხო მათ თვალებს. მყისვე აეხილათ და გაჰყვნენ მას.

იესოს შესვლა იერუსალიმში

21 როცა იერუსალიმს მიუახლოვდნენ და ბეთბაგემში მივიდნენ, ზეთისხილის მთასთან, იესომ გაგზავნა ორი მოწაფე.

2 უთხრა მათ: „წადით სოფელში, რომელიც თქვენს წინაა, და მაშინვე იპოვით

დაბმულ ვიწრო და მასთან ერთად ჩოჩორს. აუშვით და მომიყვანეთ.

3 და თუ ვინმე რამეს გეტყვით, უთხარით: უფალს სჭირდება-თქო და მაშინვე გამოგატანთ მათ.“

4 ყოველივე ეს მოხდა, რათა აღსრულებულიყო წინასწარმეტყველის მიერ ნათქვამი, რომელიც ამბობს:

5 „უთხარით სიონის ასულს: ‘აჰა, შენი მეფე შენთან მოდის, მშვიდი და მჭდარი ვირზე და ჩოჩორზე, სახედრის ნაშვირზე.“

6 მოწაფეები წავიდნენ და ისე მოიქცნენ, როგორც იესომ უბრძანა.

7 მოჰგვარეს მას ვიერი და ჩოჩორი, დაუფინეს ზედ თავიანთ სამოსლები და დაჭდა მათზე.

8 დიდძალი ხალხი თავის სამოსელს უფენდა გზაზე. სხვები კი ხეებიდან რტოებს ჭრიდნენ და გზაზე უფენდნენ.

9 ხოლო ხალხი, წინ რომ უძღვოდა და უკან მისდევდა, შესძახოდა: „ოსანა და-

ვითის ძეს! კურთხეულია უფლის სახელით მომავალი! ოსანა მალალთა შინა!“

10 როცა ის შევიდა იერუსალიმში, მთელი ქალაქი შეიძრა და ამბობდნენ: ეს ვინ არისო?

11 ხალხი კი ამბობდა: „ეს იესოა, წინასწარმეტყველი გალილეის ნაზარეთიდან.“

ტაძრის განმედა.

ბიძებისა და კოჭლების განუხენება

12 შევიდა იესო ტაძრად და გამოერკა ყველა გამყიდველი და მყიდველი, ვინც ტაძარში იყო, და გადააყირავა მეკერმეთა დახლები და მტრედების გამყიდველთა მერხები.

13 უთხრა მათ: „დაწერილია: ‘ჩემი სახლი სამლოცველო სახლად იწოდება,’ თქვენ კი ავანაკთა ბუნაგად გიქცევიათ იგი!“

14 მივიდნენ მასთან ტაძარში ბრძმები და კოჭლები და მან განკურნა ისინი.

15 როცა დაინახეს მღვდელი მოთავრებმა და მწიგნობრე-

ბმა სასწაული, რომელიც მან მოახდინა, და ბავშვები, რომელნიც ტაძარში იძახდნენ და ამბობდნენ: ოსანა დავითის ძესო, გული მოუვიდათ.

16 უთხრეს მას: „თუ გესმის, რას ამბობენ ისინი?“ იესომ უთხრა მათ: „ჰო! ნუთუ არასოდეს წაგიკითხავთ: ‘ჩვილთა და ძუძუმწოვართა პირით დაიმკვიდრე დიდება.“

17 და დატოვა ისინი, გავიდა ქალაქიდან ბეთანიასი და ღამე იქ გაათია.

ელვის ხის განმობა

18 განთიადისას, ქალაქში რომ ბრუნდებოდა, მოვიგდა.

19 გზაზე ერთი ლევის ხე დაინახა, მივიდა ახლოს და ვერაფერი იპოვა ზედ, გარდა ფოთლებისა, და უთხრა მას: „ნუღარასდროს გამოგელოს ნაყოფი უკუნისამდე.“ და მყისვე გახმა ლეღვი.

20 დაინახეს ეს მოწაფეებმა, გაუკვირდათ და თქვეს: „რა უცბად გახმა ეს ლეღვი!“

21 მიუგო იესომ და უთხრა მათ: „ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: თუ რწმენა გექნებათ და არ დაეჭვდებით, მარტო იმას კი არ გააკეთებთ, რაც ამ ლეღვს დაემართა, არამედ ამ მთასაც რომ უთხრათ, აიწიე და ზღვაში ჩავარდო, ასე მოხდება.“

22 ყველაფერს, რასაც ლოცვაში რწმენით ითხოვთ, მიიღებთ.“

ხომელი ხელმწიფებით

23 როცა ტაძარში შევიდა და ასწავლიდა, მივიდნენ მასთან მღვდელმთავრები და ხალხის უხუცესნი და უთხრეს მას: „რომელი ხელმწიფებით აკეთებ ამას, ან ვინ მოგცა შენ ეს ხელმწიფება?“

24 მიუგო იესომ და უთხრა მათ: „მეც გკითხავთ თქვენ ერთ სიტყვას და თუ მიპასუხებთ, მაშინ მეც გეტყვით თქვენ, რომელი ხელმწიფებით ვაკეთებ ამას.“

25 საიდან იყო იოანეს ნათლისცემა: ზეციდან თუ კაც-

თაგან?“ ხოლო ისინი ერთმანეთში მსჯელობდნენ: „თუ ვიტყვი: ზეციდანო, გვეტყვისო, აბა, რატომ არ ერწმუნეთო მას?“

26 თუ ვიტყვი: კაცთაგანო, ხალხისა გვემინია, ვინაიდან ყველას წინასწარმეტყველად მიაჩნია იოანე.“

27 მიუგეს იესოს და უთხრეს: არ ვიცითო. მანაც უთხრა მათ: „არც მე გეტყვით თქვენ, რომელი ხელმწიფებით ვაკეთებ ამას.“

იგავი მი ძეხვ

28 „აბა, რა გგონიათ თქვენ? ერთ კაცს ორი შვილი ჰყავდა. მივიდა პირველთან და უთხრა: ‘შვილო, წადი დღეს და იმუშავე ვენახში.’“

29 მიუგო და უთხრა: ‘არ მინდა.’ ბოლოს კი იხანა და წავიდა.“

30 მივიდა მეორესთან და იგივე უთხრა, მან კი პასუხად უთხრა: ‘წავალ, ბატონო.’ მაგრამ არ წავიდა.“

31 ამ ორთაგან რომელმა შეასრულა თავისი მამის ნე-

ბა?“ უთხრეს: „პირველმა.“ უთხრა მათ იესომ: „ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, რომ მებაჟეები და მეძავეები თქვენზე წინ შევლენ ღვთის სასუფეველში.“

32 ვინაიდან მოვიდა თქვენთან იოანე სიმართლის გზით და არ ერწმუნეთ მას, ხოლო მებაჟეები და მეძავეები ერწმუნენ. თქვენ კი იხილეთ ეს და მაინც არ მოინანიეთ, რათა გერწმუნათ იგი.“

იგავი ბოროტი მონისმუშაკებზე

33 „მოისმინეთ სხვა იგავი: იყო ერთი სახლის პატრონი, რომელმაც ვაზი ჩაყარა, გარს ღობე შემოავლო, შიგნით საწნახელი ამოკვეთა და კოშკი ააგო, მიწისმუშაკთ ჩააბარა და წავიდა.“

34 რთველი რომ მოახლოვდა, თავისი მონები გაუგზავნა მიწისმუშაკთ მისი ნაყოფის მისაღებად.“

35 მიწისმუშაკებმა შეიპყრეს მისი მონები. ზოგს სცემეს, ზოგნი დახოცეს, ზოგნი ჩაქოლეს.“

36 კიდევ გაუგზავნა სხვა მონები, უწინდელზე მეტი, იმათაც ასევე მოექცნენ.“

37 ბოლოს თავისი ძე გაგზავნა მათთან და თქვა: ჩემი ძისა მოერიდებათო.“

38 მაგრამ მიწისმუშაკებმა ძე რომ დაინახეს, ერთმანეთს უთხრეს: ‘ეს მემკვიდრეა, მოდი, მოვკლათ იგი და დავისაკუთროთ მისი სამკვიდრებელი!’“

39 და შეიპყრეს იგი, გაიყვანეს ვენახს იქით და მოკლეს.“

40 აბა, როცა ვენახის პატრონი მოვა, რას უზამს ამ მიწისმუშაკთ?“

41 უთხრეს მას: „ამ ბოროტეულთ ბოროტად დახოცავს და ვენახს გადასცემს სხვა მიწისმუშაკთ, რომლებიც ნაყოფს თავის დროზე მისცემენ.“

42 უთხრა მათ იესომ: „ნუთუ არასოდეს წაგიკითხავთ წერილებში: ‘ქვა, რომელიც მშენებლებმა დაიწყეს, ქვაკუთხედად იქცა. უფლისაგან მოხდა ეს და საოცარია ჩვენს თვალში?’“

43 ამიტომ გეუბნებით თქვენ, რომ წაგერთმევით ღვთის სასუფეველი და მიეცემა ერს, რომელიც გამოიღებს თავის ნაყოფს.

44 ის, ვინც ამ ქვაზე დაეცემა, დაიღწეება, ხოლო ვინაც დაეცემა, გასრესს.“

45 მღვდელმთავრებმა და ფარისეელებმა იგავი რომ მოისმინეს, მიხვდნენ, რომ მათზე ამბობდა.

46 ცდილობდნენ მის შებყრობას, მაგრამ ხალხისა ეშინოდათ, ვინაიდან წინასწარმეტყველად მიაჩნდათ იგი.

საქოხნილო ნადირი

22 და მიუგო იესომ ისევ იგავით და უთხრა მათ:

2 „ცათასასუფეველი ჰგავს მეფეკაცს, რომელმაც თავის ძეს ქორწილი გადაუხადა.

3 გაგზავნა თავისი მონები ქორწილში მოწვეულთა დასაძახებლად, მაგრამ მათ არ ისურვეს მოსვლა.

4 კვლავ გაგზავნა სხვა მონები და უთხრა: ‘უთხარით მოწვეულებს: აჰა, მოვამზა-

დე ჩემი სერობა, ჩემი ხარები და ნასუქალი პირუტყვი დაკლულია, ყველაფერი მზად არის, გვეწვიეთ ქორწილში!’

5 მაგრამ მათ ყური არ უგდეს და ზოგი თავის ყანაში წავიდა, ზოგი თავის სავაჭრო საქმეზე.

6 სხვებმა კი შეიპყრეს მისი მონები, შეურაცხვევს და დახოცეს.

7 ეს რომ მეფემ გაიგო, განრისხდა, გაგზავნა თავისი ლაშქარი და ამოჟლიტა ის კაცისმკვლელნი, მათი ქალაქი კი ცეცხლს მისცა.

8 მაშინ უთხრა მან თავის მონებს: ‘ეს ქორწილი მზად არის, მაგრამ მოწვეულები არ იყვნენ ღირსნი.

9 ამიტომ ვადით გზაჯვარედინებზე და ყველა, ვინც შემოგზავდეთ, მოიწვიეთ ქორწილში.’

10 და გავიდნენ მონები გზებზე და შეკრიბეს ყველა, ვინც კი შემოხვდათ, ბოროტი თუ კეთილი, და საქორწილო დარბაზი აივსო სტუმრებით.

11 როცა მეფე შევიდა სტუმრების სანახავად და დაინახა იქ კაცი, რომელსაც საქორწილო სამოსელი არ ეცვა,

12 უთხრა მას: ‘მეგობარო, აქ როგორ შემოხვედი, საქორწილო სამოსელი რომ არ გაცვია?’ ის კი დუმდა.

13 მაშინ უთხრა მეფემ თავის მსახურებს: ‘გაუკარით მაგას ხელ-ფეხი და გადაადეთ გარესკნელის ბნელში. იქ იქნება მოთქმა და კბილთა ღრჭენა.’

14 ვინაიდან წვეული ბევრია, რჩეული კი ცოტა.“

ეკისახს – ეკისიხსა და ღმერთის – ღვთისა

15 მაშინ ფარისეელები წავიდნენ და მოითათბირეს, როგორ დაეჭირათ იგი სიტყვაში.

16 და მიუგზავნეს მას თავისი მოწაფეები ჰეროდიანებთან ერთად და უთხრეს: ‘მოძღვარო, ვიცით რომ ჭეშმარიტი ხარ, ჭეშმარიტებით ასწავლი ღვთის გზას და არავის ერიდები, რადგან

არ უყურებ კაცთა გარეგნობას.

17 ჰოდა, გვითხარი ჩვენ: როგორ ფიქრობ, უნდა ვაძლიოთ ხარკი კეისარს თუ არა?’“

18 იესომ იცოდა რა მათი მზაკვრობა, უთხრა მათ: ‘რატომ მცდით, თვალთმაქცნო?’

19 მიჩვენეთ სახარკო მონეტა.“ და მიუტანეს მას დინარი.

20 უთხრა მათ: ‘ვისია ეს სახე და წარწერა?’“

21 უთხრეს მას: ‘კეისარისა!’“ მაშინ უთხრა მათ: ‘მიეცით კეისარისა კეისარსა და ღვთისა – ღმერთსა!’“

22 ეს რომ გაიგონეს, გაუკვირდათ, მიატოვეს იგი და წავიდნენ.

მკვებითი აღდგომაზე

23 იმ დღეს მივიდნენ მასთან სადღუკეველნი, რომელნიც ამბობდნენ, აღდგომა არ არსებობსო, და ჰკითხნენ მას:

24 ‘მოძღვარო, მოსემ თქვა: თუ ვინმე უშვილოდ მოკვდეს, მისმა ძმამ უნდა შეირ-

თოს მისი ცოლი და აღუდგინოსო თესლი თავის ძმას.

25 ჩვენთან შეიდი ძმა იყო. პირველმა შეირთო ცოლი და მოკვდა. შთამომავალი არ ჰყავდა და თავისი ცოლი ძმას დაუტოვა.

26 ასევე მეორემაც, მესამემაც, მეშვიდემდე.

27 ყველას შემდეგ ქალიც მოკვდა.

28 ჰოდა, აღდგომას იმ შვიდიდან ვისი ცოლი იქნება იგი? ის ხომ ყველას ჰყავდა.“

29 მიუფო იესომ და უთხრა მათ: „ცდებით, ვინაიდან არც წერილები იცით და არც ღვთის ძალა.

30 ვინაიდან აღდგომისას არც ცოლს ირთავენ, არც თხოვდებიან, არამედ არიან, როგორც ანგელოზები ცაში.

31 ხოლო მკვდართა აღდგომაზე ნუთუ არ წავიკითხავთ ღვთისაგან თქვენთვის თქმული:

32 ‘მე ვარ ღმერთი აბრაამისა, ღმერთი ისაკისა და ღმერთი იაკობისა?’ ღმერთი მკვდრებისა კი არაა, არამედ ცოცხლებისა.“

33 ესმოდა ეს ხალხს და უკვირდა მისი მოძღვრება.

უიღეს მცნებაზე

34 როცა ფარისეელებმა გაიგეს, საღუეველები გააჩუმაო, ერთად შეიკრიბნენ.

35 ერთმა მათგანმა, რჯულის მცოდნემ, გამოცხადებულად ჰკითხა მას:

36 „მოძღვარო, რომელი მცნებაა დიდი რჯულში?“

37 მან უთხრა მას: „შეიყვარე უფალი, ღმერთი შენი, მთელი შენი გულით, მთელი შენი სულით და მთელი შენი გონებით.“

38 ეს არის პირველი და დიდი მცნება.

39 და მეორე ამის მსგავსი: ‘შეიყვარე მოყვასი შენი, როგორც თავი შენი.’

40 ამ ორ მცნებაზე ჰკვიდია მთელი რჯული და წინასწარმეტყველნი.“

იესო ეკითხება ფარისეელებს

41 როცა ფარისეელები შეიკრიბნენ, იესომ ჰკითხა მათ:

42 „რას ფიქრობთ თქვენ ქრისტეზე? ვისი ძეა იგი?“

43 უთხრა მათ: „აბა როგორღა უწოდებს დავითი სულში მას უფალს, როცა ამბობს:

44 ‘უთხრა უფალმა ჩემს უფალს: დაჯექი ჩემს მარჯვნივ, ვიდრე დავამხობდე შენს მტრებს შენს ფერხთა კვარცხლბეკად?’

45 თუ დავითი უფალს უწოდებს მას, მისი ძე როგორღაა?“

46 ვერავინ შეძლო მისთვის სიტყვის მიგება. იმ დღიდან მოკიდებული კითხვას ველარავინ უბედავდა.

იესო ამხილებს ფარისეელებს

23 მაშინ იესო ელაპარაკა ხალხს და თავის მოწაფეებს.

2 უთხრა: „მოსეს ტახტზე დასხდნენ მწიგნობარნი და ფარისეელები.

3 ამიტომ ყველაფერი, რის დაცვასაც ისინი გეტყვიან, შეასრულეთ და დაი-

ცავით, ოღონდ მათ საქმეებს ნუ მიბაძავთ, ვინაიდან ისინი ამბობენ, და არკი ასრულებენ.

4 კრავენ მძიმე ტვირთს და ძნელად საზიდს და ზურგზე ჰკიდებენ აღამიანებს, თავად კი თითოთაც არ სურთ მისი დაძვრა.

5 ყველანი თავიანთ საქმეებს აღამიანთათვის საჩვენებლად აკეთებენ, იფართოებენ თავიანთ ფილაკტერიონებს და იკრძელებენ სამოსის ფორებს;

6 უყვართ სათავეში სხლომა ნადიმებზე და წინა ადგილებზე ჯდომას სინაგოგებში,

7 და მისალმებანი მოედნებზე, რომ აღამიანებმა უძახონ მათ: ‘რაბი!’

8 თქვენ კი ნუ გიწოდებენ რაბის, ვინაიდან ერთია თქვენი მოძღვარი – ქრისტე და თქვენ ყველანი ძმები ხართ.

9 ნურც მამას უწოდებთ ნურავის ქვეყანაზე, ვინაიდან ერთი მამა გყავთ – ზეციერი.

10 ნურც წინამძღვარს გიწოდებენ, ვინაიდან წინამძღვარი ერთი გყავთ თქვენ – ქრისტე.

11 უდიდესი თქვენს შორის თქვენი მსახური იყოს.

12 ვინც თავს აიმაღლებს, დამდაბლდება, ხოლო ვინც თავს დაიმაბლებს – ამაღლდება.

შვიდგზის „ვაი თქვენ!“

13 „ვაი თქვენ, მწიგნობარნო და ფარისევლო, თვალთმაქცნო, რომ ცათა სასუფეველს კეტავთ ადამიანთა წინაშე, რადგან არც თქვენ შეიძინათ და არც შემავალთ უშვებთ.

14 ვაი თქვენ, მწიგნობარნო და ფარისევლო, თვალთმაქცნო, ვინაიდან ჭამთ ქვრივთა სახლებს და მოსაწევნივთა დიდხანს ლოცულობთ. ამისათვის უფრო დიდ სასჯელს მიიღებთ.

15 ვაი თქვენ, მწიგნობარნო და ფარისევლო, თვალთმაქცნო, რომ შემოივლით ზღვასა და ხმელეთს, რომ ერთი ვინმე მაინც მოაქციოთ რკულზე, და როცა მოაქ-

ცევთ, გენას ძედ გახდით, საკუთარ თავზე ორჯერ მეტად.

16 ვაი თქვენ, ბრმა წინამძღოლნო, რომლებიც ამბობთ: ვინც ტაძარს დაიფიცებს, არაფერია, ხოლო ვინც ტაძრის ოქროს დაიფიცებს, ის ვალდებულიაო.

17 უგუნურებო და ბრმებო! რა უფრო დიდია: ოქრო თუ ტაძარი, ოქროს რომ წმედს?

18 და: ვინც სამსხვერპლოს დაიფიცებს, არაფერია, ხოლო ვინც დაიფიცებს ძღვენს, რომელიც მასზეა, ის ვალდებულიაო.

19 ბრმებო, რომელი უფრო დიდია: ძღვენი თუ სამსხვერპლო, ძღვენს რომ განწმედს?

20 ვინაიდან ვინც სამსხვერპლოს იფიცებს, ის იფიცებს მას და ყველაფერს, რაც მასზეა.

21 და ვინც ტაძარს იფიცებს, ის იფიცებს მასაც და მასში მყოფსაც.

22 და ვინც ცას იფიცებს, ის ფიცულობს ღვთის ტახტსაც და მასზე მჯდომსაც.

23 ვაი თქვენ, მწიგნობარნო და ფარისევლო, თვალთმაქცნო, რომლებიც იხდით პიტნის, კამისა და კვლიავის მეთადღს და მიტოვებული გაქვთ ის, რაც უფრო მთავარია რკულში – განკითხვა, წყალობა და სარწმუნეობა. ესეც უნდა გაგეკეთებინათ და არც ის უნდა მიგეტოვებინათ.

24 ბრმა წინამძღოლებო, კოლოს მწურავებო და აქლემთა მყლაპავებო!

25 ვაი თქვენ, მწიგნობარნო და ფარისევლო, თვალთმაქცნო, რომლებიც გარედან კი ასუფთავებთ სასმისსა თუ ჯამს, მაგრამ შიგნით სავსეა მტაცებლობით და უსამართლობით.

26 ბრმა ფარისევლო, ჭერ შიგნიდან გაასუფთავე სასმისი და ჯამი, რომ გარედანაც სუფთა იყოს.

27 ვაი თქვენ, მწიგნობარნო და ფარისევლო, თვალთმაქცნო, შეთერთებულ სამარხებს რომ ჰგავხართ, რომლებიც გარედან ლამაზები ჩანან, შიგნით კი სავსეა

მკვდართა ძვლებითა და ყოველგვარი უწმიდურებით.

28 ასევე თქვენც გარეგნულად მართლები ჩანხართ ადამიანთა წინაშე, შიგნით კი თვალთმაქცობით და ურკულობით ხართ აღვსილნი.

29 ვაი თქვენ, მწიგნობარნო და ფარისევლო, თვალთმაქცნო, რომ აშენებთ წინასწარმეტყველთა სამარხებს და ამკობთ მართალთა ძვლებს.

30 ამბობთ: ჩვენი მამების დღეებში რომ გვეცხოვრა, არ ვიქნებოდითო მათი თანამოზიარენი წინასწარმეტყველთა სისხლში.

31 ამრიგად, საკუთარ თავს უმოწმებთ, რომ წინასწარმეტყველთა მკვლელების ძენი ხართ.

32 ბარემ თქვენც ბოლომდე აავებთ თქვენი მამების საწყისო!

33 იქედნეთა ნაშობო გველებო, როგორ გაექცივით გენის სასჯელს?

წინასწარმეტყველთა ექვნა

34 „ამიტომ, აჰა, მე მოვივლინე წინასწარმეტყველთა

ბრძენკაცებსა და მწიგნობრებს, და თქვენ მოკლავთ ზოგიერთ მათგანს და ჭვარს აცვამთ, ზოგს კი გაშოლტავთ თქვენს სინაგოგებში და განდევნით ქალაქიდან ქალაქში.

35 გეწევათ მთელი ეს მართალი სისხლი, მიწაზე დათხეული, აბელის სისხლიდან მოყოლებული ზაქარია ბარაქიას ძის სისხლამდე, რომელიც ტაძარსა და სამსხვერპლოს შორის მოშკალით.

36 ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, რომ ყოველივე ეს მოეწევა ამ მოდემას.

საყველეხი იესუსადმი

37 „იერუსალიმო, იერუსალიმო, წინასწარმეტყველო და ამხოცველო და შენთან მოვლინებულთა ჩამქოლავო! რამდენჯერ მინდოდა შენი შვილების შემოკრება, როგორც ფრინველი იკრებს ფრთებქვეშ თავის ბარტყებს, მაგრამ არ ინდომეთ.

38 აჰა, გრჩებათ აოხრებულთ თქვენი სახლი.

39 ვინაიდან გეუბნებით თქვენ: ველარ მიხილავთ ამერიიდან, ვიდრე არ იტყვიით: 'კურთხეულია უფლის სახელით მომავალი!'“

**იესოს
წინასწარმეტყველება
კაძიის დანგხევაზე**

24 და გამოვიდა იესო ტაძრიდან და წავიდა. და მივიდნენ მასთან მისი მოწაფეები, რათა ეჩვენებინათ ტაძრის შენობები.

2 ხოლო მან მიუგო და უთხრა მათ: „ხედავთ ყოველივე ამას? ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: ქვა ქვაზე არ დარჩება აქ, რომ არ ჩამოიქცეს.“

3 ხოლო როცა ზეთისხილის მთაზე იჯდა, მიუახლოვდნენ მას მოწაფეები განმარტოებით და უთხრეს: 'გვითხარი, როდის მოხდება ეს და რა იქნება შენი მოსვლისა და საუკუნის აღსასრულის ნიშანი?'“

4 მიუგო იესომ და უთხრა მათ: „გაფრთხილდით, რომ არავინ შეგაცდინით.

5 ვინაიდან ბევრი მოვლენ ჩემი სახელით და იტყვიან: მე ქრისტე ვარო! და მრავალს შეაცდენენ.

6 ასევე მოისმენთ ომებზე და ომების ამბებს. იცოდეთ, ნუ შეძრწუნდებით, ვინაიდან ეს უნდა მოხდეს, მაგრამ ეს ჯერ კიდევ არ არის აღსასრული.

7 ვინაიდან აღდგება ერი ერის წინააღმდეგ და სამეფო სამეფოს წინააღმდეგ, და იქნება შიმშილობები, სნეულებანი და მიწისძვრანი აღვილ-აღვილ.

8 ხოლო ყოველივე ეს მშობიარობის ტკივილთა დასაწყისია.

9 მაშინ გადაცემენ სატანჯველად და დაგზოცვენ, და მოგიძულებთ ყველა ერი ჩემი სახელის გამო.

10 მაშინ ცდუნდებიან ბევრნი, ერთმანეთს გასცემენ და შეიძულდებიან ერთმანეთს.

11 მრავალი ცრუ წინასწარმეტყველი აღდგება და ბევრს შეაცდენენ.

12 და რაკი გამრავლდება ურჯულოება, მრავალს გაუ-

ნელდება სიყვარული. 13 ბოლომდე დამთმენი კი გადარჩება.

14 ექადაგება ეს სახარება სასუფეველზე მთელს მსოფლიოს ყველა ხალხისთვის დასამოწმებლად. აი, მაშინ დადგება აღსასრული.

15 ამრიგად, როცა იხილავთ გატიანების სიბილწეს, წმიდა ადვილზე მდგომს, წინასწარმეტყველმა დანიელმა რომ თქვა – წამკითხველმა გაიგოს, –

16 მაშინ, ვინც იუდეაშია, მთებს მიაშურონ.

17 ვინც ერლოზე იქნება, ნუ ჩამოვა შინიდან რაიმეს გამოსატანად.

18 ვინც ყანაში იქნება, ნუ დაბრუნდება უკან თავისი ტანისამოსის წასაღებად.

19 ხოლო ვაი ორსულებს და მესუძურებს იმ დღეებში!

20 ილოცეთ, რომ არ მოგიხდეთ გაქცევა ზამთარში ან შაბათ დღეს.

21 ვინაიდან იქნება დიდი გასაჭირი, როგორიც არ ყოფილა სოფლის დასაბამიდან

დღემდე და აღარც არასოდეს იქნება.

22 ის დღეები რომ არ შემოკლებულიყო, ვერა ხორციელი ვერ გადარჩებოდა. მაგრამ რჩეულთა გულისათვის შემოკლებდა ის დღეები.“

საცის ძის მოხვა

23 „მაშინ ვინმემ რომ ვითხრათ: 'აჰა, აქ არის ქრისტე,' ან: 'იქ', არ ერწმუნოთ.

24 ვინაიდან აღდგებიან ცრუქრისტენი და ცრუწინასწარმეტყველნი და მოხდენენ დიდ სასწაულებს და ნიშნებს, რათა რჩეულნიც შეაცდინონ, თუკი შეძლებენ.

25 აჰა, წინასწარ ვითხარით თქვენ.

26 თუ ვითხრან: აჰა, ის უდაბნოშიაო, ნუ გამოხვალთ. აჰა, ის შიდა ოთახებშიაო, ნუ ერწმუნებით.

27 ვინაიდან, როგორც ელვა გამოდის აღმოსავლეთიდან და თვით დასავლეთამდე ანათებს, ასევე იქნება კაცის ძის მოხვალაც.

28 ლეში სადაც არის, იქ მოგროვდებიან ორბები.

29 და მყისვე, გასაჭირის იმ დღეების შემდგომ, მზე დაბნელდება და მთვარე აღარ გამოსცემს თავის ნათელს, ვარსკვლავები ჩამოცვივდებიან ციდან და ციური ძალები შეირყვიან.

30 მაშინ გამოჩნდება კაცის ძის ნიშანი ზეცაში და მაშინ მოჰყვება მოთქმას მიწის ყველა ტომი, და იხილავენ კაცის ძეს, ცის ღრუბლებზე მომავალს, დიადი ძალითა და დიდებით.

31 მოავლინებს თავის ანგელოზებს დიდხმინი საყვირით და შეკრებენ მის რჩეულებს ოთხივე ქართაგან, ცათა ერთი კილიდან მეორე კიდემდე.

32 ლედვისაგან ისწავლეთ მაგალითი: როცა მისი რტოები დარბილდება და ფოთლებს გამოისხამს, იცით, რომ ახლოა ზაფხული.

33 ასევე, როცა თქვენ იხილავთ ყოველივე ამას, იცოდეთ, რომ კარზეა მომდგარი.

34 ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: არ გადავა ეს მოდგმა, ვიდრე ყოველივე ეს არ მოხდება.

35 ცა და მიწა გადაივლიან, ჩემი სიტყვები კი არ გადაივლიან.

36 მაგრამ იმ დღეზე და ჟამზე არავინ იცის, არც ზეციურმა ანგელოზებმა, არც ძემ, არამედ მხოლოდ მამამ.

37 ვინაიდან, როგორც იყო ნოეს დღეები, ისევე იქნება კაცის ძის მოხვალაც.

38 ვინაიდან, როგორც წარღვნამდელ დღეებში ჭამდნენ, სვამდნენ, ცოლს ირთავდნენ და თხოვდებოდნენ იმ დღემდე, ვიდრე ნოე კიდობანში შევიდოდა,

39 და არ იცოდნენ, ვიდრე წარღვნა არ მოვიდა და ყველა არ წალეკა, – ასევე იქნება კაცის ძის მოხვალაც.

40 მაშინ ორნი იქნებიან მინდვრად: ერთი წარიტაცება და ერთი დარჩება;

41 ორნი ფქვავდნენ დოლაბზე: ერთი წარიტაცება და ერთი დარჩება.

42 ამიტომ ფხიზლად იყავით, რადგან არ იცით, რომელ დღეს მოვა თქვენი უფალი.

43 ეს კი იცოდეთ: სახლის პატრონმა რომ იცოდეს, რომელ გუშაგობაზე მოვა ქურდი, იფხიზლებდა და თავის სახლს ძირს არავის გამოათხრევინებდა.

44 ამიტომ თქვენც მზად იყავით, ვინაიდან, რომელ საათზეც არ ფიქრობთ, მაშინ მოვა ძე კაცისა.

45 ვინ არის ერთგული და გონიერი მონა, რომელიც დაუყენა ბატონმა თავის სახლ-ეულს, რომ დროულად ამლევდეს მათ საზრდოს?

46 ნეტარია მონა, რომლის ბატონიც მოვა და ამგვარად მოქმედს ჰპოვებს მას.

47 ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, რომ მთელ თავის საბადებებზე დააყენებს მას.

48 ხოლო თუ ეს მონა ბოროტია და თავის გულში იტყვის: იგვიანებსო ჩემი ბატონი,

49 და ცემას დაუწყებს თავის თანამონებს და ლოთებთან ჭამდეს და სვამდეს,

50 მოვა იმ მონის ბატონი იმ დღეს, როცა არ ელის, და იმ უამს, როცა არ იცის,

51 შუაზე გაჰყვეთ მას და თვალთმაქცებთან დაუდებს წილს. იქ იქნება გოდება და კბილთა ღრჭენა.

იგავი ათ ქანჯელზე

25 „მაშინ ცათა სასუფეველი აემსგავსება ათ ქალწულს, რომელთაც აიღეს თავიანთი ლამპრები და გამოვიდნენ ნეფის შესახვედრად.

2 ხუთი მათგანი უგუნური იყო და ხუთი – გონიერი.

3 უგუნურებმა თავიანთი ლამპრები რომ აიღეს, ზეთი არ გაიყოლეს თან.

4 ხოლო გონიერებმა თავიანთ ლამპრებთან ერთად ზეთიც გაიყოლეს ჭურჭლებით.

5 ნევემ რომ შეიგვიანა, ყველას ჩათვლიმა და დაეძინა.

6 მაგრამ შუალამისას გაისმა ძახილი: ‘აჰა, ნეფე მოდის, გამოდით შესაგებებლად!’

7 მაშინ წამოდგა ყველა ქალწული და გამართეს თავთავისი ლამპრები.

8 უგუნურებმა უთხრეს გონიერებს: ‘გვიწილადეთ თქვენი ზეთისაგან, ვინაიდან ლამპრები გვიქრება.’

9 მიუგეს გონიერებმა და უთხრეს: ‘რომ არც ჩვენ დაგვაკლდეს და არც თქვენ, უმჯობესია, წახვიდეთ ვაჭრებთან და იყიდეთ თქვენთვის.’

10 როცა ისინი წავიდნენ საყიდლად, მოვიდა ნეფე და გამზადებულნიც მასთან ერთად შევიდნენ ქორწილში და კარიც დაიხშა.

11 შემდეგ მოვიდნენ დანარჩენი ქალწულებიც და თქვეს: ‘უფალო, უფალო, გავვიღე!’

12 ხოლო მან მიუგო და უთხრა: ‘ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: არ გიცნობთ!’

13 ჰოდა, იფხიზლეთ, ვინაიდან არ იცით არც დღე, არც საათი, როდის მოვა კაცის ძე.

ტალანტებზე

14 „ვინაიდან ეს იმ კაცით იქნება, რომელმაც გამ-

გზავრებისას მოუხმო თავის მონებს და ჩააბარა თავისი ქონება.

15 ერთს ხუთი ტალანტი მისცა, მეორეს – ორი და სხვას – ერთი, თითოეულს მისი უნარისდა მიხედვით, და წავიდა.

16 ხუთი ტალანტის მიმღები მაშინვე წავიდა, ივაჭრა და სხვა ხუთი მიიგო.

17 ასევე ორის მიმღებმაც ორი კიდევ სხვა მიიგო.

18 ხოლო რომელმაც ერთი მიიღო, წავიდა, ამოთხარა მიწა და დაფლა თავისი ბატონის ვერცხლი.

19 კარგა ხნის შემდეგ მოვიდა იმ მონების ბატონი და ანგარიში მოჰკითხა მათ.

20 მივიდა ხუთი ტალანტის მიმღები, სხვა ხუთი ტალანტიც მიუტანა და უთხრა: ‘ბატონო, ხუთი ტალანტი რომ ჩამაბარე, აჰა, სხვა ხუთი ტალანტი მოვიგე.’

21 უთხრა მას მისმა ბატონმა: ‘კარგი, კეთილო და ერთგულო მონავ! მცირედზე ერთგული იყავი, მრავალზე დააყენებ. შედი შენი ბა-

ტონის სიხარულში.’

22 მივიდა ორი ტალანტის მიმღები და უთხრა: ‘ბატონო, ორი ტალანტი რომ ჩამაბარე, აჰა, სხვა ორი ტალანტი მოვიგე.’

23 უთხრა მას მისმა ბატონმა: ‘კარგი, კეთილო და ერთგულო მონავ! მცირედზე ერთგული იყავი, ბევრზე დააყენებ. შედი შენი ბატონის სიხარულში.’

24 მივიდა ისიც, რომელმაც ერთი ტალანტი მიიღო და უთხრა: ‘ბატონო, ვიცოდი, რომ სასტიკი კაცი ხარ: იმეკი, სადაც არ დაგიტყვავს, და კრეფ, სადაც არ დაგიბნევიან.’

25 შემეშინდა, წავედი და მიწაში დავგალი შენი ტალანტი. აჰა, შენი შენვე გქონდეს.’

26 მიუგო მას მისმა ბატონმა და უთხრა: ‘ბოროტო და ზარმაცო მონავ! შენ იცოდი, რომ ვიმეკი, სადაც არ დამითესავს, და ვკრეფ, სადაც არ დამიბნევიან.’

27 ამიტომ ჩემი ვერცხლი მოვაჭრეთათვის უნდა მიგე-

ცა და დაბრუნებისას ჩემსას სარგებლითურთ მივიღებდი.

28 ამიტომ წაართვით მაგას ტალანტი და მიეცით ათი ტალანტის მქონეს.

29 ვინაიდან მქონებელს ყველას მიეცემა და დაუზღვრება, ხოლო უქონელს ისიც წაერთმევა, რაც აქვს.

30 ხოლო ეს უგარგისი მონა გადაადგეთ გარესკნელის ბნელში. იქ იქნება მოთქმა და კბილთა ღრჭენა.’

ხაღხთა განჯითხვაზე

31 «და როცა მოვა ძე კაცი-სა თავისი დიდებით და ყველა ანგელოზი მასთან ერთად, მაშინ დაჯდება თავისი დიდების ტახტზე.

32 და შეიყრება მის წინაშე ყოველი ერთი და გამოარჩევს მათ ერთი-მეორისაგან, როგორც მწყემსი არჩევს თხებს ცხვრებისაგან.

33 და დააყენებს ცხვრებს თავის მარჯვნივ და თხებს – მარცხნივ.

34 მაშინ ეტყვის მეფე, თავის მარჯვნივ მდგომთ: ‘მოდი, მამაჩემის კურთხეულ-

ნო, დაიმკიდრეთ სოფლის დასაბამიდან თქვენთვის გამზადებული სასუფეველი.

35 ვინაიდან მშვიოდა და საჭმელი მომეცით, მწყუროდა და მასვით, უცხო ვიყავი და მიმიღეთ,

36 ‘შიშველი ვიყავი და შემოსეთ, სნეული ვიყავი და მომიხანულეთ, საპყრობილეში ვიყავი და მომაკითხეთ.’

37 მაშინ მიუგებენ მას მართალნი და ეტყვიან: ‘უფალო, როდის გიხილეთ შენ მშვიდნი და დაგაპურეთ? ან მწყურვალნი და გასვით?’

38 როდის გიხილეთ უცხო და მიგიღეთ? ან ‘შიშველი და შეგმოსეთ?’

39 როდის გიხილეთ შენ სნეული, ან საპყრობილეში მყოფი და მოგაკითხეთ?’

40 მიუგებს მეფე და ეტყვის მათ: ‘ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: რაც გაუკეთეთ ერთს ამ ჩემს უმცირეს მძათაგანს, მე გამიკეთეთ.’

41 მაშინ იმათაც ეტყვის, ვინც მარცხნივაა: ‘წადით ჩემგან, წყეულნი, საუკუნო ცეცხლში, რომელიც გამზა-

დებულია ეშმაკისა და მისი ანგელოზებისათვის.

42 ვინაიდან მშვიოდა და საჭმელი არ მომეცით, მწყუროდა და არ მასვით,

43 უცხო ვიყავი და არ მიმიღეთ, ‘შიშველი ვიყავი და არ შემოსეთ, სნეული ვიყავი და საპყრობილეში და არ მომიხანულეთ.’

44 მაშინ ისინიც მიუგებენ და ეტყვიან: ‘უფალო, როდის გიხილეთ შენ მშვიდნი ან მწყურვალნი, ან უცხო, ან ‘შიშველი, ან სნეული, ან საპყრობილეში და არ გემსახურეთ?’

45 მაშინ მიუგებს მათ და ეტყვის: ‘ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: როგორც არაფერი გაუკეთეთ არც ერთს ამ უმცირესთაგანს, არც მე გამიკეთეთ.’

46 და წავლენ ესენი საუკუნო სატანჯველში, ხოლო მართალნი – საუკუნო სიცოცხლეში.“

იესო იუწყება თავის სიკვილს

26 ყველა ეს სიტყვა რომ დაასრულა,

იესომ უთხრა თავის მოწაფეებს:

2 «ოქვენ იცით, რომ ორი დღის შემდეგ პასეთი დადგება და კაცის ძე მიეცემა ჯვარზე საცემელად.“

3 მაშინ შეიკრიბენ მღვდელმთავარნი და ხალხის უნუტესნი კაიაფად წოდებული მღვდელმთავრის ეზოში.

4 მოითათბირეს, მზაკვრულად შეეპყროთ იესო და მოეკლათ.

5 მაგრამ ამბობდნენ: დღესასწაულზე არა, ხალხში შფოთი არ ატყდესო.

იესოს ცხება ნელსაცხებლით ბეთანიაში

6 როცა იესო ბეთანიაში იყო, სიმონ კეთროვნის სახლში,

7 მივიდა მასთან ერთი დედაკაცი, მოითანა ძვირფასი ნელსაცხებელი ალებასტრონის ჭურჭლით და ინახად მჯდომს თავზე დაასხა.

8 მოწაფეებმა რომ დაინახეს, გაბრაზდნენ და თქვეს:

ასე ფუჭად რატომ დახარ-
ჯათ?

9 ვინაიდან შეიძლება
ამ ნელსაცხებლის გაყიდვა
კარგ ფასად და ღარიბები-
სათვის დარიცხება.

10 ხოლო იესო მიუხვდა და
უთხრა მათ: „რატომ აწბი-
ლებთ ამ დედაკაცს? მან ხომ
კეთილი საქმე გამოკეთა?

11 ვინაიდან ღარიბნი მუ-
დამ თქვენთანა გყავთ, მე კი
მუდამ არ გეყოლებით.

12 ეს ნელსაცხებელი რომ
დაასხა ჩემს სხეულს, მე მო-
მამზადა დასამარხად.

13 ჭეშმარიტად გეუბნე-
ბით თქვენ: სადაც კი იქადა-
გებენ ამ სახარებას მთელ
ქვეყნიერებაზე, იტყვიან,
რაც ამან გააკეთა, მისსავე
მოსაგონებლად.“

გაცემა

14 მაშინ ერთი იმ თორმეტ-
თაგანი, იუდა ისკარიოტელად
წოდებული, წავიდა მღვდელ-
მთავრებთან

15 და უთხრა: „რას მომცემთ,
რომ გადმოგვით იგი?“ და მიუ-
წონეს მას ოცდაათი ვერცხლი.

16 მას აქეთ ეძებდა მარჯვე
შემთხვევას, რომ გაეცა იგი.

პასუხის მომზადება

17 უფუარობის პირველ
დღესვე მივიდნენ მოწაფეე-
ბი იესოსთან და უთხრეს მას:
„სად გინდა, რომ მოგიზა-
დოთ საჭმელად პასეკი?“

18 მან უთხრა: „წადით ქა-
ლაქში ამა და ამ კაცთან და
უთხარით, ასე ამბობს-თქო
მოძღვარი: ჩემი უამი მოახ-
ლოებულა, შენთან დავიყე-
ნებ პასეკს ჩემს მოწაფეებ-
თან ერთად.“

19 მოწაფეებმაც ისე გააკე-
თეს, როგორც იესომ უბრძა-
ნა, და მოამზადეს პასეკი.

ბოლო სუხოზა

20 რომ მოსალამოვდა, დაჯ-
და თორმეტ მოწაფესთან ერ-
თად.

21 და როცა ჭამდნენ, თქვა:
„ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ: ერთი თქვენგანი გამ-
ცემს.“

22 ისინი ძალიან შეწუხდნენ
და ყველამ სათითაოდ დაუწყო
კითხვა: „მე ხომ არა, უფალო?“

23 მან მიუგო და უთხრა:
„ვინც ჩემთან ერთად ხელს
ჩამოაწობს ჭამში, ის გამ-
ცემს.“

24 კაცის ძე კი მიდის, რო-
გორც დაწერილია მასზე. მაგ-
რამ ვაი იმ კაცს, ვის მიერაც გა-
იცემა ძე კაცისა, უჯობდა იმ
კაცს, არ დაბადებულყო.“

25 მიუგო იუდამ, მისმა გამ-
ცემმა, და უთხრა: „ნუთუ მე
ვარ, რაბი?“ „შენ თქვი!“ –
უთხრა მას.

26 როცა ჭამდნენ, აიღო
იესომ პური, აკურთხა და გა-
ტეხა, მისცა მოწაფეებს და
თქვა: „აიღეთ, ჭამეთ. ეს ჩე-
მი სხეულია.“

27 აიღო სასმისი, მადლი
შესწირა, მისცა მათ და უთხ-
რა: „ყველამ შესვით აქედან,
28 ვინაიდან ეს არის ჩემი
სისხლი ახალი აღთქმისა,
მრავალთათვის დაღვრილი
ცოდვათა მისატევებლად.“

29 მე გეუბნებით: ამიერი-
დან აღარ შევსვამ ამ ვაზის
ნაყოფისაგან იმ დღემდე,
როცა თქვენთან ერთად შევ-
სვამ ახალს მამაჩემის სასუ-
ფეველში.“

30 იგალობეს და გასწიეს
ზეთისხილის მთისაკენ.

ჭეხის მიუხ უხყოფაზე

31 მაშინ უთხრა მათ იესომ:
„თქვენ ყველანი ცდუნდებ-
ით ამაღამ ჩემს გამო, ვინაი-
დან დაწერილია: ‘დავცემ
მწყემსს და გაიფანტებიან
სამწყსოს ცხვრები.’“

32 ხოლო ჩემი აღდგომის
შემდეგ გაგიძღვებით წინ გა-
ლილიესაკენ.“

33 მიუგო პეტრემ და უთხ-
რა მას: „ყველანი რომ ცდუნ-
დნენ შენს გამო, მე არასო-
დეს ვცდუნდები.“

34 უთხრა მას იესომ: ჭეშმა-
რიტად გეუბნები შენ: „ამაღამ,
სანამ მამალო იყივლებდეს, სამ-
ჯერ უარმყოფ მე.“

35 უთხრა მას პეტრემ:
„მოვიკლები შენთან ერთად
და არ უარგყოფ.“ ასევე ამ-
ბობდა ყველა მოწაფე.

გეთსიმანია

36 მაშინ იესო მივიდა მათ-
თან იმ ადგილზე, რომელსაც
გეთსიმანია ჰქვია, და უთხრა
მოწაფეებს: „აქ ისხედით,

ვიდრე იქ წავიდოდე და ვილოცებდე.“

37 თან წაიყვანა პეტრე და ზებედეს ორივე ძე, და იწყო წუხილი და ურვა.

38 მაშინ უთხრა მათ: „ღამწუხრებულთა ჩემი სული სასიკვდილოდ. იყავით აქ და იფხიზლეთ ჩემთან ერთად.“

39 და ცოტა რომ გაიარა, პირქვე დაემხო, ლოცულობდა და ამბობდა: „მამაო ჩემო, თუ შესაძლოა, ამარიდე ეს სასმისი; მაგრამ არა როგორც მე მსურს, არამედ როგორც შენ.“

40 მივიდა მოწაფეებთან და ჰპოვა ისინი მძინარენი და უთხრა პეტრეს: „ნუთუ ვერ შესძელით, ერთ საათს გეფხიზლათ ჩემთან ერთად? 41 იფხიზლეთ და ილოცეთ, რომ არ ჩავარდეთ განსაცდელში. სული მხნეა, ხორცი კი უძლური.“

42 მეორედაც წავიდა, ლოცულობდა და ამბობდა: „მამაო ჩემო, თუ შეუძლებელია ამარიდო ეს სასმისი, რომ არ შევსვა იგი, იყოს ნება შენი.“

43 კვლავ მივიდა და ისევ მძინარენი ჰპოვა ისინი, ვინაიდან თვალეზი დამძიმებოდათ.

44 მიატოვა ისინი, კვლავ წავიდა და შესაძედ ილოცა, კვლავ იფიცი სიტყვები წარმოთქვა.

45 მაშინ მივიდა მოწაფეებთან და უთხრა მათ: „თქვენ ისევ გძინავთ და ისვენებთ? აჰა, მოახლოვდა ჟამი და კაცის ძე მიეცემა ცოდვილებს ხელში.“

46 აღეშით, წავიდეთ, აჰა, მოახლოვდა ჩემი გამცემი.“

იესოს გაცემა და შეწყობა

47 ჯერ სიტყვა არ დაემთავრებინა, რომ აჰა, მოვიდა იუდა, ერთი თორმეტთავანი, და მასთან ერთად დიდძალი ხალხი მახვილებითა და კეტებით – მღვდელმთავართავან და ხალხის უზუცესთავან.

48 ხოლო მისმა გამცემმა მისცა მათ ნიშანი და უთხრა: „ვისაც მე ვეამბორები, ის არის და შეიპყარით!“

49 მყისვე მივიდა იესოსთან და უთხრა: „გზიაროდეს, რაბი!“ და ეამბორა.

50 ხოლო იესომ უთხრა მას: „რისთვის მოსულხარ, მეგობარო?“ მაშინ მივიდნენ, ხელი სტაცეს იესოს და შეიპყრეს.

51 და აჰა, ერთ-ერთმა იესოსთან მყოფმა ხელი მიჰყო, იშიშვლა მახვილი, დაჰკრა მღვდელმთავრის მონას და ყური ჩამოათალა.

52 მაშინ იესომ უთხრა მას: „თავის ადგილას ჩააბრუნე მახვილი, ვინაიდან ყველა მახვილის ამღები, მახვილითვე დაიღუპება.“

53 იქნებ გგონია, არ შემეძლოს შევევედრო მამაჩემს, რომ ახლავე წარმომადგინოს ანგელოზთა თორმეტი ლეგიონი და მეტიც?

54 აბა, როგორ აღსრულდებოდა წერილი, ეს რომ არ მიხდეს?“

55 იმ ჟამს უთხრა იესომ ხალხს: „თითქოს ავაზაკის წინააღმდეგ, მახვილებით და კეტებით გამოხვედით ჩემს შესაპყრობად. ყოველდღე ტაძარში ვიჭექი და ვასწავლიდი, და არ შეგებპყრივართ მე.“

56 მაგრამ ყოველივე ეს მოხდა იმიტომ, რომ აღსრულებულიყო წინასწარმეტყველთა წერილები.“ მაშინ ყველა მოწაფემ მიატოვა იგი და გაიქცა.

სინეხიონის სამსჯავხოზე

57 იესოს შემპყრობლებმა კი წაიყვანეს იგი მღვდელმთავარ კაიასთან, სადაც თავი მოეყარათ მწიგნობრებსა და უზუცესებს.

58 ხოლო პეტრე მოშორებით მიჰყებოდა მას მღვდელმთავრის ეზომდე. შევიდა შიგნით და მსახურებთან დაჯდა, რათა ენახა აღსასრული.

59 მღვდელმთავარნი და მთელი სინედრიონი ეძებდნენ ცრუმოწმობას იესოს წინააღმდეგ, რათა სიკვდილით დაესაჯათ იგი,

60 და ვერ პოულობდნენ, თუმცა ბევრი ცრუმოწმე მოდიოდა. ბოლოს მოვიდნენ ორნი

61 და თქვეს: „ეს ამბობდა: შემეძლია ღვთის ტაძარი

დავანგრო და სამ დღეში ავაშენო.“

62 მაშინ წამოდგა მღვდელმთავარი და უთხრა მას: „არაფერს უბასუხებ, რასაც ესენი შენს წინააღმდეგ მოწმობენ?“

63 ესო ღუმდა. მაშინ მღვდელმთავრმა უთხრა მას: „ცოცხალ ღმერთს გაფიცებ, გვითხარი, შენა ხარ ქრისტი, ძე ღვთისა?“

64 უთხრა მას იესომ: „შენ თქვი. მაგრამ მე გეუბნებით თქვენ: ამიერიდან იხილავთ კაცის ძეს ძალის მარჯვნივ მჭდომარეს და ცის ღრუბლებზე მომავალს.“

65 მაშინ მღვდელმთავარმა შემოიხია სამოსული და თქვა: „შან ჰგმო. რაღად გვინდა მოწმენი? აჰა, ახლა გაჯონეთ გმობა.“

66 რას ფიქრობთ?“ ხოლო მათ მიუგეს და უთხრეს: „სიკვდილის ღირსია.“

67 მაშინ დაუწყეს ფურთხება სახეში და ცემა, ზოგიერთნი სილას აწნავდნენ

68 და ეუბნებოდნენ: „გვიწინასწარმეტყველე, ქრისტი, ვინ დაგარტყა?“

უახყოფა ჰეხეს მიე

69 პეტრე კი იჭდა გარეთ, ეზოში. მივიდა მასთან ერთი მხევალი და უთხრა: „შენც იესო გალილეველთან იყავი.“

70 მან კი უარყო ყველას წინაშე და თქვა: „არ ვიცი, რას ლაპარაკობ.“

71 როცა კარიბჭიდან გამოდიოდა, სხვამ დაინახა და უთხრა იქ მყოფთ: „ესეც იესო ნაზარეველთან იყო.“

72 მან კვლავ უარყო ფიცით: არ ვიცნობო ამ კაცს.

73 ცოცხა ხნის შემდეგ მიუახლოვდნენ იქ მდგომნი და უთხრეს პეტრეს: „ნამდვილად შენც მათგანი ხარ, ვინაიდან შენი კილო გამხილებს შენ.“

74 მაშინ იწყო წყევლა და ფიცილი: არ ვიცნობო ამ კაცს. და მყისვე იყვილა მამალმა.

75 და გაახსენდა პეტრეს იესოს ნათქვამი სიტყვა: სანამ მამალი იყვილებდეს, სამკერ უარმყოფო. და გამოვიდა გარეთ და მწარედ ატირდა.

იუდას აღსახეი.

ზილაგუს სამსჯავხო

27 გათენებისას მღვდელმთავრებმა და ხალხის უხუცესებმა ბჭობა გამართეს იესოს წინააღმდეგ, რათა მოეკლათ იგი.

2 შეკრეს იგი, წაიყვანეს და გადასცეს პილატეს – განმგებელს.

3 როცა იუდამ, მისმა გამოცემმა, დაინახა, რომ მას მსჯავრი დასდეს, ინანა და უკან მიუბრუნა ოცდაათი ვერცხლი მღვდელმთავრებს და უხუცესებს,

4 და უთხრა: „შევიცილდე, მართალი სისხლი რომ გავეცი.“ მათ უთხრეს: „ჩვენ რა? შენ იცი.“

5 და დაყარა ვერცხლი ტაძარში, გამოვიდა, წავიდა და თავი ჩამოიხრჩო.

6 მღვდელმთავრებმა აიღეს ის ვერცხლი და თქვეს: „არ იქნება ამის ტაძრის საგანძურში დადება, ვინაიდან სისხლის საფასურია.“

7 მოითათბირეს და იყიდეს იმით მეთუნის მინდორი უცხოთა დასამარხად.

8 ამის გამო იმ მინდორს დღემდე ეწოდება სისხლის მინდორი.

9 მაშინ აღსრულდა წინასწარმეტყველ იერემიას მიერ ნათქვამი, რომელმაც თქვა: „და აიღეს ოცდაათი ვერცხლი, საფასი შეფასებულისა, ვინც შეფასდა ისრაელიანთა მიერ,

10 და მისცეს იგი მეთუნის მინდორში, როგორც მიბრძანა მე უფალმა.“

11 ხოლო იესო წარსდგა განმგებლის წინაშე და ჰკითხა მას განმგებელმა: „შენა ხარ იუდეველთა მეფე?“ იესომ უთხრა: „შენ ამბობ.“

12 და როცა ბრალს სდებდნენ მას მღვდელმთავრნი და უხუცესები, არაფერი უბასუხია.

13 მაშინ უთხრა მას პილატემ: „არ გესმის, რამდენს მოწმობენ შენს წინააღმდეგ?“

14 არც ერთ მის სიტყვაზე არ გაუცია პასუხი, ისე რომ ძალიან უკვირდა განმგებელს.

15 დღესასწაულზე ჩვეულებად ჰქონდა განმგე-

ბელს – ხალხს უთავისუფლებდა ხოლმე პატიმარს, რომელსაც მოისურვებდნენ.

16 ჰყავდათ მაშინ ცნობილი პატიმარი, ბარაბად წოდებული.

17 როცა მათ თავი მოიყარეს, უთხრა მათ პილატემ: „ვინ გსურთ, რომ გაგითავისუფლოთ: ბარაბა თუ იესო, ქრისტედ წოდებული?“

18 ვინაიდან იცოდა, რომ შურით გასცეს იგი.

19 როცა ის სამსჯავროს ტახტზე იჯდა, მისმა ცოლმა შეუთვალა და უთხრა: „არაფერი უყო მაგ მართალს, ვინაიდან მე დღეს სიზმარში ბევრი ვიტანჯე მაგის გამო.“

20 ხოლო მღვდელმთავრებმა და უხუცესებმა დაარწმუნეს ხალხი, რომ ბარაბა გამოეთხოვათ, იესო კი დაეღუპათ.

21 მიუგო განმგებელმა და უთხრა მათ: „ამ ორიდან რომელი გსურთ, რომ გაგითავისუფლოთ?“ მათ უთხრეს: „ბარაბა.“

22 უთხრა მათ პილატემ: „იესოს რაღა ვუყო, ქრისტედ

წოდებულს?“ ყველამ თქვა: „ჯვარს ეცვას!“

23 ხოლო მან თქვა: „რა ბოროტება ჩაუდენია?“ მაგრამ ისინი კიდევ უფრო მეტად ყვიროდნენ: „ჯვარს ეცვას!“

24 როცა პილატემ დაინახა, რომ ვერაფერს შველის, არამედ შფოთიც კი იწყება, აიღო წყალი, ხელები დაიბანა ხალხის წინაშე და თქვა:

„უბრალო ვარ ამ მართლის სისხლისაგან. თქვენ იცით.“

25 მიუგო მთელმა ხალხმა და უთხრა: „ჩვენზე და ჩვენს შვილებზე იყოს მაგის სისხლი.“

26 მაშინ გაუთავისუფლა მათ ბარაბა, ხოლო იესო გააშოლტვინა და გადასცა, რომ ჯვარს ეცვათ იგი.

ჯვახცმა

27 მაშინ განმგებლის ჯარისკაცებმა წაიყვანეს იესო სამსჯავროში და თავს მთელი რაზმი დაახვიეს.

28 გახადეს მას და მოასხეს ძოწეულის მოსასხამი.

29 დაწნეს ეკლის ვიკრავიანი, დაადგეს მას თავზე და მარჯვენა ხელში ლერწამი

მისცეს. მის წინაშე მუხლს იყრიდნენ, დასციროდნენ და ეუბნებოდნენ: „გიხაროდეს, იუდეველთა მეფეო!“

30 და აფუროთხებდნენ მას. აიღეს ლერწამი და ურტყამდნენ თავში.

31 დაცინვით რომ გული იჭერეს, გახადეს მოსასხამი, ჩააცვეს თავისივე სამოსელი და წაიყვანეს, რომ ჯვარს ეცვათ.

32 როცა გამოდიოდნენ, პოვეს კაცი კვირიანელი, სახელად სიმონი, და აიძულეს იგი, მისი ჯვარი ეტარებინა.

33 მივიდნენ ადგილას, რომელსაც ჰქვია გოლგოთა, რაც ნიშნავს თხემის ადგილს.

34 მისცეს მას ნაღველნარევი ღვინო სასმელად და, რომ იგემა, შესმა არ ინდობა.

35 ჯვარს რომ აცვეს, წილის ყრით გაიყვეს მისი სა მოსელი.

36 ისხდნენ და იქ დარაჯობდნენ მას.

37 თავს ზემოთ დაუდგეს დაწერილი ბრალდება: „ეს

არის იესო, იუდეველთა მეფე.“

იესოს დაცივნა

38 მაშინ მასთან ერთად ჯვარს აცვეს ორი ავაზაკი: ერთი მარჯვნივ და ერთი – მარცხნივ.

39 გამგლეღები კი თავს აქნევდნენ და გამოდნენ მას.

40 ამბობდნენ: „ტაძრის დამანგრეველო და სამ დღეში ამშენებელო, ისენი შენი თავი. თუ ღვთის ძე ხარ, გადმოდი ჯვრიდან.“

41 ასევე მღვდელმთავრანი მწიგნობრებთან და უხუცესებთან ერთად დასციროდნენ და ამბობდნენ:

42 „სხვებს ისხნიდა, საკუთარი თავის ხსნა კი არ შეუძლია. თუ ისრაელის მეფეა, გამოვიდეს ჯვრიდან და ვაწამებთ მას.“

43 ღმერთს იყო მინდობილი და ახლა ისხნას იგი, თუ ნებავეს, ვინაიდან თქვა, ღვთის ძე ვარო.“

44 მასთან ჯვარცმული ავაზაკებიც ასევე ლანძღავდნენ მას.

შეძახილი ჯვიხიდან. სიხვილი

45 ხოლო მეექვსე საათიდან ცხრა საათამდე ბნელმა მოიცვა მთელი ქვეყანა.

46 მეცხრე საათი იქნებოდა, რომ შესძახა იესომ დიდი ხმით: „ელი, ელი! ლამა საბაქთან?“ რაც ნიშნავს: „ღმერთო ჩემო, ღმერთო ჩემო, რად მიმატოვე?“

47 იქმდგომთაგან ზოგიერთებმა მოისმინეს და თქვეს: ელიას უხმობსო.

48 უცბად გაიქცა ერთი მთვანი, აიღო ღრუბელი, ძმრით გაუღინთა, წამოაგო ლერწამზე და მიაწოდა სასმელად.

49 სხვები კი ამბობდნენ: „მოიცათ, ვნახოთ, თუ მოვა ელია მის გამოსახსნელად.“

50 ხოლო იესომ კვლავ შესძახა დიდი ხმით და სული განუტევა.

51 და აჰა, ტაძრის კრეტ-საბმელი გაიხა ორად მალლიდან დაბლამდე, და შეიძრა მიწა, და კლდეები დასკდა.

52 სამარხები გაიხსნა და ბევრი განსვენებული წმიდის სხეული აღდგა.

53 გამოვიდნენ სამარხებიდან მისი აღდგომის შემდეგ და შევიდნენ წმიდა ქალაქში და ბევრს ეჩვენნენ.

54 ხოლო ასისთავსა და მათ, ვინც მასთან ერთად დარჩაობდა იესოს, ეწიფებოდა და ყოველივე მომხდარი რომ ნახეს, მეტისმეტად შეეშინდათ და თქვეს: „ეს ჭეშმარიტად ღვთის ძე იყო.“

55 იქ იყო აგრეთვე შორიდან მაყურებელი მრავალი დედაკაცი, რომლებიც გალილიეიდან გამოჰყვნენ იესოს და ემსახურებოდნენ მას.

56 მათ შორის იყვნენ მარიამ მაგდალელი, იაკობისა და იოსების დედა მარიამი და ზებედეს ძეა დედა.

დაეხიდაცა

57 როცა მოსალამოვდა, მოვიდა მდიდარი კაცი არიმათიიდან, სახელად იოსები. ისიც იესოს მოწაფე იყო.

58 მივიდა პილატესთან და გამოითხოვა იესოს გვამი. მაშინ პილატემ ბრძანა, მიეცათ.

59 აიღო იოსებმა გვამი და შეახვია იგი სუფთა ტილოში.

60 და დაასვენა იგი თავის ახალ სამარხში, რომელიც კლდეში იყო გამოკვეთილი. სამარხის კარზე ლოდი მიაგორა და წავიდა.

61 იქვე იყვნენ მარიამ მაგდალელი და სხვა მარიამი, რომლებიც სამარხის წინ ისხდნენ.

სამახხის დაცვა

62 მორე დღეს, რომელიც მოსდევს პარასკევს, მღვდელმთავარნი და ფარისევლები შეიკრიბნენ პილატესთან

63 და თქვეს: „ბატონო, გაგვახსენდა, რომ იმ მატყუარამ, სანამ ცოცხალი იყო, თქვა: სამი დღის შემდეგ აღვდგებიო.“

64 ამიტომ უბრძანე, მესამე დღემდე უყარაულონ სამარხს, რომ არ მოვიდნენ მოწაფეები, არ მოიპარონ იგი და ხალხს არ უთხრან: მკვდრებით აღდგაო. უკანასკნელი ტყუილი პირველზე უარესი იქნება.“

65 უთხრა მათ პილატემ: „თქვენ გყავთ დაცვა. წადით და უსაფრთხო ჰყავით, როგორც იცით.“

66 ისინი წავიდნენ, სამარხი უსაფრთხო ჰყვეს: დაბეჭდეს ლოდი და დაცვა დაუყენეს.

ანგელოზი უმლავნებს მახამს იესოს აღდგომას

28 შაბათის გასულს, ერთ შაბათის თენებისას, მოვიდნენ სამარხის სანახავად მარიამ მაგდალელი და სხვა მარიამი.

2 და აჰა, მოხდა დიდი მიწისძვრა. უფლის ანგელოზი ჩამოვიდა ციდან, მივიდა, ლოდი გადააგორა და ზედ დაქდა.

3 მისი შესახედაობა ელვასავით იყო და მისი ტანისამოსი – თოვლივით სუტაკი.

4 მისი შიშით შედრკნენ მცველები და მკვდრებოვით გახდნენ.

5 მიუფო ანგელოზმა და უთხრა დედაკაცებს: „ნუ გეშინიათ, ვიცი, რომ ჰვარცმულ იესოს ეძებთ.“

6 აქ არ არის, ვინაიდან აღდგა, როგორც თქვა. მოდით, ნახეთ ადგილი, სადაც ესვენა.

7 სასწრაფოდ წადით და უთხარით მის მოწაფეებს, რომ იგი აღდგა მკვდრეთით და აჰა, წინ მივიძღვით გალიისაკენ. იქ ნახავთ მას. აჰა, გითხარით თქვენ.“

იესოს შეხვედრა ელდააყებთან

8 ისინი სწრაფად გამოეშურნენ სამარხიდან შიშით და დიდი სიხარულით, და გაიქცნენ, რომ ეცნობებინათ მისი მოწაფეებისათვის.

9 და აჰა, იესო შეხვდა მათ და უთხრა: „გიხაროდეთ!“ ისინი მივიდნენ, ფეხებზე მოეხვივნენ და თაყვანი სცეს მას.

10 მაშინ უთხრა მათ იესომ: „ნუ გეშინიათ, წადით და აუწყეთ ჩემს ძმებს, რომ წავიდნენ გალილას და იქ მნახავენ.“

მცველების მოსყიდვა

11 როცა ისინი მიდიოდნენ, აჰა, მცველთაგან ზოგიერთე-

ბი მივიდნენ ქალაქში და აუწყეს მღვდელმთავრებს ყოველივე, რაც მოხდა.

12 ისინი შეიკრიბნენ უხუცესებთან ერთად, მოითათბირეს და დიდძალი ვერცხლი მისცეს ჯარისკაცებს.

13 და უთხრეს: „თქვით, მისი მოწაფეები მოვიდნენ ღამით და მოიპარეს იგი, როცა ჩვენ გვეძინათ.“

14 და თუ ამას განმგებელი გაიგებს, ჩვენ დავარწმუნებთ მას და აგარიდებთ უსიამოვნებას.“

15 მათაც აიღეს ვერცხლი და ისე მოიქცნენ, როგორც დაარიგეს. გავრცელდა ეს ნათქვამი იუდეველებს შორის დღევანდელ დღემდე.

იესო ევკინება

თუხთმეტს. „ნადით და ასწავლეთ ყველა ხალხს!“

16 ხოლო თერთმეტი მოწაფე წავიდა გალილაში, იმ მთაზე, რომელიც იესომ დაუთქვა მათ.

17 ნახეს იგი და თაყვანი სცეს, ზოგს კი ეჭვი ებარებოდა.

18 მივიდა იესო მათთან და უთხრა: „მოცემული მაქვს მე მთელი ხელმწიფება ზეცასა და მიწაზე.“

19 ახლა წადით და მოიმოწაფეთ ყველა ხალხი, მონათლეთ ისინი მამისა

და ძისა და სულიწმიდის სახელით.

20 ასწავლეთ მათ ყოველივეს ღაცვა, რაც მე გამცნეთ. აჰა, მე თქვენთან ვარ დღე-ნიადავ საუკუნის დასასრულამდე. ამინ.“